

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 62

18. března 2019

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 103/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

Soudní dvůr

2019/C 103/02	Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 12. února 2019 o úředních svátcích a soudních prázdninách . .	2
---------------	--	---

2019/C 103/03	Přidělení místopředsedkyně k senátu, v němž zasedá pět soudců	4
---------------	---	---

2019/C 103/04	Přidělení místopředsedkyně a předsedů senátů, v nichž zasedá pět soudců k senátům, v nichž zasedají tři soudci	4
---------------	--	---

Tribunál

2019/C 103/05	Rozhodnutí Tribunálu ze dne 27. února 2019 o soudních prázdninách	5
---------------	---	---

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 103/06	Věc C-221/18 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 13. prosince 2018 – Électricité de France (EDF) v. Evropská komise, Francouzská republika „Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Státní podpory – První rozhodnutí Evropské komise – Opatření státní podpory prohlášené za neslučitelné s vnitřním trhem – Zrušení Tribunálem Evropské unie – Potvrzení Soudním dvorem Evropské unie – Druhé rozhodnutí Komise – Opatření státní podpory prohlášené za neslučitelné s vnitřním trhem – Zamítnutí žaloby na neplatnost – Článek 266 SFEU – Porušení překážky věci pravomocně rozsouzené přiznané prvnímu rozsudku Tribunálu – Zkreslení důkazů – Nedodržení povinnosti provést řádné a nestranné šetření uložené Komisi Tribunálem – Nedostatek odůvodnění – Posouzení opatření – Nová podpora nebo existující podpora“	6
2019/C 103/07	Věc C-561/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 4. září 2018 – Solvay Chemicals GmbH v. Bundesrepublik Deutschland	6
2019/C 103/08	Věc C-674/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. října 2018 – EM v. TMD Friction GmbH	7
2019/C 103/09	Věc C-675/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. října 2018 – FL v. TMD Friction EsCo GmbH	9
2019/C 103/10	Věc C-719/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 15. listopadu 2018 – Vivendi SA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	11
2019/C 103/11	Věc C-760/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Lasithiou (Řecko) dne 4. prosince 2018 – M.V. a další v. Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“	12
2019/C 103/12	Věc C-827/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Kamenz (Německo) dne 24. prosince 2018 – MC v. ND	13
2019/C 103/13	Věc C-17/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 10. ledna 2019 – Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures	14
2019/C 103/14	Věc C-19/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 11. ledna 2019 – Belgický stát v. Pantochim SA, v likvidaci	15
2019/C 103/15	Věc C-29/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundessozialgericht (Německo) dne 16. ledna 2019 – ZP v. Bundesagentur für Arbeit	15
2019/C 103/16	Věc C-30/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 10. ledna 2019 – Diskrimineringsombudsmannen v. Braathens Regional Aviation AB	16
2019/C 103/17	Věc C-35/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne 21. ledna 2019 – BU v. Belgický stát	17
2019/C 103/18	Věc C-46/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. ledna 2019 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 15. listopadu 2018 ve věci T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK) v. Rada	17
2019/C 103/19	Věc C-69/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2019 Credito Fondiario SpA proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 19. listopadu 2018 ve věci T-661/16, Credito Fondiario v. SRB	18

2019/C 103/20	Věc C-157/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemí) – X v. Staatssecretaris van Financiën, za přítomnosti: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV	20
2019/C 103/21	Věc C-76/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika podporovaná Francouzskou republikou	20
2019/C 103/22	Věc C-77/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika podporovaná Francouzskou republikou	20
2019/C 103/23	Věc C-79/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika, podporovaná: Francouzskou republikou	21
2019/C 103/24	Věc C-206/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Poská republika, podporovaná: Belgickým královstvím, Francouzskou republikou	21
2019/C 103/25	Věc C-487/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika	21
2019/C 103/26	Věc C-685/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. prosince 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Ireland) – Irsko] – Minister for Justice and Equality v. ND	21
Tribunál		
2019/C 103/27	Věc T-177/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2019 – Mema v. OÚS [Braeburn 78 (11078)] „Odrůdová práva Společenství – Žádost o odrůdové právo Společenství pro rostlinnou odrůdu Braeburn 78 (11078) – Určení jiného zkušebního úřadu – Rozsah přezkoumání, který musí provést odvolací senát – Povinnost uvést odůvodnění“	22
2019/C 103/28	Věc T-487/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Arango Jaramillo a další v. EIB „Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Důchody – Reforma z roku 2008 – Zvýšení sazby příspěvků – Následné výplatní pásky – Neexistence aktu nepřiznivě zasahujícího do právního postavení – Nepřípustnost“	22
2019/C 103/29	Věc T-11/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – RK v. Rada „Veřejná služba – Úředníci – Článek 42c služebního řádu – Převedení na volno ze služebních důvodů – Rovné zacházení – Zákaz diskriminace na základě věku – Zjevně nesprávné posouzení – Právo být vyslechnut – Povinnost jednat s náležitou péčí – Odpovědnost“	23
2019/C 103/30	Věc T-117/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2019 – Proximus v. Rada „Veřejné zakázky na služby – Jednací řízení – Ekonomicky nejvýhodnější nabídka – Odmítnutí nabídky uchazeče – Prostor pro uvážení zadavatele – Legalita metody hodnocení nabídek – Zásada řádného finančního řízení“	24
2019/C 103/31	Věc T-166/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. ledna 2019 – EKETA v. Komise „Rozhodčí doložka – Smlouva Sensation uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobilé náklady – Výzva k úhradě vydaná žalobkyní pro účely vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů“	24
2019/C 103/32	Věc T-198/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. ledna 2019 – EKETA v. Komise „Rozhodčí doložka – Smlouva Actibio uzavřená v rámci sedmého rámcového programu – Přípustné výdaje – Výzva k úhradě vystavená žalovanou za účelem vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů“	25
2019/C 103/33	Věc T-215/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Pear Technologies v. EUIPO – Apple (PEAR) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PEAR – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující jablko – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence podobnosti označení – Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“	26

2019/C 103/34	Věc T-287/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Swemac Innovation v. EUIPO – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie SWEMAC – Starší národní firma nebo název společnosti SWEMAC Medical Appliances AB – Relativní důvod pro zamítnutí – Zánik práva v důsledku strpění – Článek 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Nebezpečí záměny – Článek 54 odst. 2 nařízení č. 207/2009 (nyní č. 61 odst. 2 nařízení 2017/1001) – Článek 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 8 odst. 4 nařízení 2017/1001) – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“	27
2019/C 103/35	Věc T-290/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Stavickij v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání jména žalobce na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění – Námitka protiprávnosti – Zásada proporcionality – Právní základ – Zjevně nesprávné posouzení – Zásada ne bis in idem“	27
2019/C 103/36	Věc T-336/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2019 – The GB Foods v. EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropská unie YATEKOMO – Obrazová vnitrostátní ochranná známka yatecomeré – Přípustnost nových důkazů dokládajících správnost obecně známé skutečnosti – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“	28
2019/C 103/37	Věc T-461/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – TN v. ENISA „Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Přijetí do zaměstnání – Oznámení o volném pracovním místě – Místo vedoucího oddělení – Zařazení na rezervní seznam – Přijetí nabídky zaměstnání – Zpětvzetí nabídky zaměstnání – Podmínky přijetí do zaměstnání – Záruky bezúhonnosti – Článek 12 PŘOZ – Zjevně nesprávné posouzení – Nakládání s osobními údaji – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“	29
2019/C 103/38	Věc T-549/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Duyum v. Rada „Veřejná služba – Úředníci – Postup jmenování na místo vedoucího oddělení – Oznámení o volném pracovním místě – Odmítnutí žádosti o pracovní místo – Jmenování jiného uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zásada řádné správy – Zájem služby – Zjevně nesprávné posouzení – Zásada zákazu diskriminace“	30
2019/C 103/39	Věc T-559/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Abdulkarim v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávné posouzení – Úprava časových účinků zrušení“	30
2019/C 103/40	Věc T-580/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – Karp v. Parlament „Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Zařazení – Článek 90 odst. 2 služebního řádu – Předčasná stížnost – Vada postupu před zahájením soudního řízení – Nepřípustnost – Autonomie procesních prostředků – Neobnovení smlouvy smluvního zaměstnance pro pomocné práce v souvislosti s mateřskou dovolenou – Povinnost uvést odůvodnění – Po sobě jdoucí smlouvy o dobu určitou – Zneužití práv – Právo na slyšení – Odpovědnost“	31
2019/C 103/41	Věc T-604/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Thun v. EUIPO (Poisson) „(Průmyslový) vzor Společenství – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství – Nepodání žádosti o obnovu zápisu – Vyškrtnutí (průmyslového) vzoru po uplynutí platnosti zápisu – Žádost o restitutio in integrum – Kumulativní podmínky – Povinnost řádné péče – Přenesení pravomoci – Ztráta práva“	32
2019/C 103/42	Věc T-656/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Sumol + Compal Marcos v. EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Dr. Jacob's essentials – Starší mezinárodní slovní ochranná známka COMPAL ESSENCIAL – Starší národní a mezinárodní obrazové ochranné známky FRUTA essencial a Compal FRUTA essencial – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001]“	33
2019/C 103/43	Věc T-667/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávné posouzení – Úprava časových účinků zrušení“	33

2019/C 103/44	Věc T-766/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Di-Ka (Lampe) „(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující svítidlo – Důvody neplatnosti – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Článek 6 nařízení (ES) č. 6/2002“	34
2019/C 103/45	Věc T-767/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Lampe) „(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující svítidlo – Důvody neplatnosti – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Článek 6 nařízení (ES) č. 6/2002“	35
2019/C 103/46	Věc T-785/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 2019 – Ilhan v. EUIPO – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o neplatnosti – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY – Starší slovní ochranná známka SAM – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Zánik práva v důsledku strpění – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem – Článek 54 odstavec 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 61 odstavec 2 nařízení (EU) 2017/1001] – Riziko záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení 2017/1001]“	36
2019/C 103/47	Věc T-789/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – TecAlliance v. EUIPO – Siemens (TecDocPower) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TecDocPower – Starší slovní ochranné známky Evropské unie TECDOC a TecDoc – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Podobnost výrobků nebo služeb – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Skutečné užívání starších ochranných známek – Článek 42 odstavce 2 a 3 nařízení č. 207/2009 [nyní článek 47 odstavce 2 a 3 nařízení 2017/1001]“	36
2019/C 103/48	Věc T-800/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 2019 – Brown Street Holdings v. EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka FIGHT LIFE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie FIGHT FOR LIFE – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 75 nařízení č. 207/2009 [nyní článek 94 nařízení 2017/1001]“	37
2019/C 103/49	Věc T-79/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Bekat v. EUIPO – Borbet (ARBET) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ARBET – Starší národní slovní ochranná známka BORBET – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“	38
2019/C 103/50	Věc T-88/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2019 – Gruppo Armonie v. EUIPO (ARMONIE) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ARMONIE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“	38
2019/C 103/51	Věc T-97/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – DeepMind Technologies v. EUIPO (STREAMS) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie STREAMS – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Dřívější praxe EUIPO“	39
2019/C 103/52	Věc T-181/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 2019 – Multifit v. EUIPO (TAKE CARE) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TAKE CARE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“	39
2019/C 103/53	Věc T-256/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SCHUTZ – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“	40

2019/C 103/54	Věc T-332/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – Marry Me Group v. EUIPO (MARRY ME) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MARRY ME – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“	40
2019/C 103/55	Věc T-333/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – Marry Me Group v. EUIPO (marry me) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie marry me – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“	41
2019/C 103/56	Věc T-427/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Geske v. EUIPO (SATISFYERMEN) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SATISFYERMEN – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 první věta nařízení 2017/1001“	42
2019/C 103/57	Věc T-149/16: Usnesení Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. Komise „Žaloba na neplatnost – Finanční pomoc v rámci Nástroje pro propojení Evropy – Odvětví dopravy na období 2014 – 2020 – Překážka litispendence – Nepřípustnost“	42
2019/C 103/58	Věc T-624/16 TO: Usnesení Tribunálu ze dne 29. ledna 2019 – L'Huillier v. Gollnisch a Parlament „Námitka třetí osoby – Zamítnutí žádosti o vstup třetí osoby do řízení – Nepřípustnost“	43
2019/C 103/59	Věc T-687/18: Žaloba podaná dne 21. ledna 2019 – Pilatus Bank v. ECB „Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“	43
2019/C 103/60	Věc T-735/18: Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Aquind v. ACER	44
2019/C 103/61	Věc T-741/18: Žaloba podaná dne 18. prosince 2018 – ZZ v. ECB	46
2019/C 103/62	Věc T-763/18: Žaloba podaná dne 30. prosince 2018 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi v. Evropská komise	47
2019/C 103/63	Věc T-13/19: Žaloba podaná dne 8. ledna 2019 – Česká republika v. Komise	48
2019/C 103/64	Věc T-25/19: Žaloba podaná dne 11. ledna 2019 – AD v. ECHA	49
2019/C 103/65	Věc T-31/19: Žaloba podaná dne 15. ledna 2019 – AF v. FRA	50
2019/C 103/66	Věc T-32/19: Žaloba podaná dne 17. ledna 2019 – Harrington Padrón v. Rada	50
2019/C 103/67	Věc T-38/19: Žaloba podaná dne 21. ledna 2019 – Portugalsko v. Komise	51
2019/C 103/68	Věc T-43/19: Žaloba podaná dne 24. ledna 2019 – WV v. ESVČ	52
2019/C 103/69	Věc T-47/19: Žaloba podaná dne 23. ledna 2019 – Dansk Erhverv v. Komise	53
2019/C 103/70	Věc T-48/19: Žaloba podaná dne 28. ledna 2019 – smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)	54
2019/C 103/71	Věc T-49/19: Žaloba podaná dne 28. ledna 2019 – View v. EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)	55
2019/C 103/72	Věc T-50/19: Žaloba podaná dne 28. ledna 2019 – Casual Dreams v. EUIPO – López Fernández (Dayaday)	55
2019/C 103/73	Věc T-51/19: Žaloba podaná dne 29. ledna 2019 – Laboratorios Ern v. EUIPO – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)	57

2019/C 103/74	Věc T-53/19: Žaloba podaná dne 31. ledna 2019 – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret v. EUIPO – Laboratorios Ern (apiheal)	58
2019/C 103/75	Věc T-56/17: Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PO a další v. ESVČ	59
2019/C 103/76	Věc T-479/17: Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PO v. SEAE	59
2019/C 103/77	Věc T-727/17: Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PP a další v. SEAE	59
2019/C 103/78	Věc T-180/18: Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – VJ v. ESVČ	60
2019/C 103/79	Věc T-494/18: Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PO v. ESVČ	60

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 103/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 93, 11.3.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 82, 4.3.2019

Úř. věst. C 72, 25.2.2019

Úř. věst. C 65, 18.2.2019

Úř. věst. C 54, 11.2.2019

Úř. věst. C 44, 4.2.2019

Úř. věst. C 35, 28.1.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

ze dne 12. února 2019

o úředních svátcích a soudních prázdninách

(2019/C 103/02)

SOUDNÍ DVŮR

s ohledem na čl. 24 odst. 2, 4 a 6 jednacího řádu,

vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení je třeba sestavit seznam úředních svátků a stanovit dny soudních prázdnin,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 24 odst. 4 a 6 jednacího řádu je následující:

- Nový rok,
- Velikonoční pondělí,
- 1. květen,
- Nanebevstoupení Páně,
- Svatodušní pondělí,
- 23. červen,
- 15. srpen,
- 1. listopad,
- 25. prosinec,
- 26. prosinec.

Článek 2

Na období od 1. listopadu 2019 do 31. října 2020 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 24 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2019: od pondělí 23. prosince 2019 do neděle 12. ledna 2020 včetně,
- Velikonoce 2020: od pondělí 6. dubna 2020 do neděle 19. dubna 2020 včetně,

— Léto 2020: od čtvrtka 16. července 2020 do pondělí 31. srpna 2020 včetně.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 12. února 2019.

Vedoucí soudní kanceláře

A. CALOT ESCOBAR

Předseda

K. LENAERTS

Přidělení místopředsedkyně k senátu, v němž zasedá pět soudců

(2019/C 103/03)

Soudní dvůr na všeobecné schůzi konané dne 10. října 2018 rozhodl o přidělení místopředsedkyně k senátu, v němž zasedá pět soudců, který projednává věci, ve kterých místopředsedkyně vykonává funkci soudkyně zpravodajky a které jsou Soudním dvorem tomuto senátu předány.

Na základě článku 11 odst. 1 jednacího řádu Soudní dvůr tedy rozhodl o přidělení pí Silva de Lapuerta k prvnímu senátu na období od 10. října 2018 do 6. října 2021.

Přidělení místopředsedkyně a předsedů senátů, v nichž zasedá pět soudců k senátům, v nichž zasedají tři soudci

(2019/C 103/04)

Soudní dvůr na všeobecné schůzi konané dne 26. února 2019 rozhodl o přidělení místopředsedkyně, předsedkyň a předsedů senátů, v nichž zasedá pět soudců k senátům, v nichž zasedají tři soudci, které projednávají věci, ve kterých vykonávají funkci soudce zpravodaje a které jsou Soudním dvorem těmto senátům předány.

Na základě článku 11 odst. 1 jednacího řádu Soudní dvůr tedy rozhodl o přidělení pí Silva de Lapuerta a p. Bonichota k šestému senátu, p. Arabadževa k sedmému senátu, pí Prechal k osmému senátu, p. Vilarase k devátému senátu a p. Regana k desátému senátu na období od 26. února 2019 do 6. října 2021.

TRIBUNÁL

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU

ze dne 27. února 2019

o soudních prázdninách

(2019/C 103/05)

TRIBUNÁL

s ohledem na čl. 41 odst. 2 jednacího řádu

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Na soudní rok počínající 1. zářím 2019 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 41 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2019: od pondělí 23. prosince 2019 do neděle 12. ledna 2020 včetně;
- Velikonoce 2020: od pondělí 6. dubna 2020 do neděle 19. dubna 2020 včetně;
- léto 2020: od čtvrtka 16. července 2020 do pondělí 31. srpna 2020 včetně.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 27. února 2019.

Vedoucí soudní kanceláře

E. COULON

Předseda

M. JAEGER

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora ze dne 13. prosince 2018 – Électricité de France (EDF) v. Evropská komise, Francouzská republika

(Věc C-221/18 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Státní podpory – První rozhodnutí Evropské komise – Opatření státní podpory prohlášené za neslučitelné s vnitřním trhem – Zrušení Tribunálem Evropské unie – Potvrzení Soudním dvorem Evropské unie – Druhé rozhodnutí Komise – Opatření státní podpory prohlášené za neslučitelné s vnitřním trhem – Zamítnutí žaloby na neplatnost – Článek 266 SFEU – Porušení překážky věci pravomocně rozsouzené přiznané prvnímu rozsudku Tribunálu – Zkreslení důkazů – Nedodržení povinnosti provést řádné a nestranné šetření uložené Komisi Tribunálem – Nedostatek odůvodnění – Posouzení opatření – Nová podpora nebo existující podpora“

(2019/C 103/06)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Électricité de France (EDF) (zástupce: M. Debroux, advikát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, B. Stromsky a D. Recchia, zmocněnci), Francouzská republika

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Électricité de France (EDF) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 4. září 2018 – Solvay Chemicals GmbH v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-561/18)

(2019/C 103/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Solvay Chemicals GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Soudní dvůr (první senát) rozhodl v usnesení ze dne 6. února 2019 takto:

Ustanovení čl. 49 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ a bodu 20 části B přílohy IV tohoto nařízení jsou neplatná v rozsahu, v němž do emisí ze zařízení na výrobu uhličitanu sodného systematicky zařazují oxid uhličitý (CO₂) přemístěný do jiného zařízení za účelem výroby PCC bez ohledu na to, zda byl tento oxid uhličitý uvolněn do atmosféry či nikoli.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 181, s. 30.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. října 2018 – EM v. TMD Friction GmbH

(Věc C-674/18)

(2019/C 103/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: EM

Žalovaná: TMD Friction GmbH

Předběžné otázky

1) Umožňuje čl. 3 odst. 4 směrnice Rady 2001/23/ES⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů v případě převodu podniku po zahájení úpdkového řízení ohledně majetku převodce podniku podle vnitrostátního práva, který v zásadě nařizuje použití čl. 3 odst. 1 a odst. 3 směrnice 2001/23/ES i pro nároky zaměstnanců na starobní, invalidní nebo pozůstalostní důchody plynoucí ze systémů podnikového nebo mezipodnikového připojištění v případě převodu podniku, takové omezení, ze kterého by plynulo, že nabyvatel neručí za nabývané právní nároky, které se vztahují na dobu trvání zaměstnaneckého poměru před zahájením úpdkového řízení?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Řídí se opatření podle čl. 3 odst. 4 písm. b směrnice 2001/23/ES, která jsou nezbytná k ochraně zájmů zaměstnanců ohledně jejich nabytých nebo nabývaných nároků na starobní důchod z podnikového nebo mezipodnikového připojištění v případě převodu podniku po zahájení úpdkového řízení ohledně majetku převodce podniku úrovní ochrany požadované podle čl. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES⁽²⁾ ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele?

3) V případě záporné odpovědi na druhou předloženou otázku:

Je třeba čl. 3 odst. 4 písm. b směrnice 2001/23/ES vykládat v tom smyslu, že opatření nezbytná k ochraně zájmů zaměstnanců ohledně jejich nabytých nebo nabývaných nároků na starobní důchod ze systému podnikového nebo mezipodnikového připojištění byla přijata, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví, že

- závazek poskytnout v budoucnu starobní důchod z podnikového nebo mezipodnikového připojištění zaměstnanci, který je převzat v souvislosti s převodem podniku v úpadku, v zásadě přechází na nabyvatele podniku,
 - nabyvatel podniku ručí za budoucí nároky na důchodové zabezpečení v rozsahu odpovídajícím počtu odpracovaných let v podniku po zahájení úpadkového řízení,
 - instituce, zřízená podle vnitrostátních právních předpisů k pojištění proti platební neschopnosti v tomto případě není povinná uhradit část budoucích nároků na důchodové zabezpečení vzniklých před zahájením úpadkového řízení a
 - zaměstnanec má možnost uplatnit hodnotu části svého budoucího nároku na důchodové zabezpečení získané před zahájením úpadkového řízení v rámci úpadkového řízení vůči převodci?
- 4) Je čl. 5 odst. 2 písm. a směrnice 2001/23/ES, v případě, že vnitrostátní právo stanoví použití čl. 3 a 4 směrnice 2001/23/ES také pro případ převodu podniku během úpadkového řízení, použitelný na nabývané penzijní nároky zaměstnanců z podnikového nebo mezipodnikového důchodového připojištění, které sice vznikly již před zahájením úpadkového řízení, ale které vedou ke vzniku nároku zaměstnance na plnění teprve ve chvíli, kdy nastanou skutečnosti rozhodné pro počátek plnění, tedy v době pozdější?

5) V případě kladné odpovědi na druhou nebo na čtvrtou otázku:

Vztahuje se minimální úroveň ochrany, kterou musí členské státy zaručit podle článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, také na povinnost zajištění nabývaných nároků na důchodové zabezpečení, které v době zahájení úpadkového řízení podle vnitrostátních právních předpisů ještě nebyly ze zákona nezrušitelné, a které se stanou nezrušitelnými právě jen z toho důvodu, že pracovní poměr nebude ukončen v souvislosti s úpadkem?

6) V případě kladné odpovědi na pátou otázku:

Za jakých okolností lze ztráty na dávkách podnikového starobního důchodu, které bývalý zaměstnanec utrpěl z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele, považovat za zjevně nepřiměřené a založit tak povinnost členských států zajistit minimální ochranu podle článku 8 směrnice 2008/94/ES, ačkoli zaměstnanec dostane minimálně polovinu dávek, které vyplnou z jeho nabytých penzijních nároků?

7) V případě kladné odpovědi na pátou otázku:

Bude nezbytná ochrana nabývaných právních nároků zaměstnance na důchodové zabezpečení podle čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES nebo podle čl. 5 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/23/ES – rovnocenná ochraně podle článku 8 směrnice 2008/94/ES – zajištěna také tehdy, když nebude vyplývat z předpisů vnitrostátního práva, ale pouze z přímé použitelnosti článku 8 směrnice 2008/94/ES?

8) V případě kladné odpovědi na sedmou otázku:

Bude mít článek 8 směrnice 2008/94/ES přímý účinek, kterého se může každý jednotlivý zaměstnanec domáhat před vnitrostátním soudem, i v případě, kdy sice obdržel nejméně polovinu dávek, které vyplývají z jeho nabytých penzijních nároků, ale jeho ztráty utrpěné z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele je nutné považovat za nepřiměřené?

9) V případě kladné odpovědi na osmou otázku:

Je soukromoprávní instituce, která je členským státem – pro zaměstnavatele povinně – určena jako instituce pro pojištění proti platební neschopnosti v oblasti podnikového důchodového zabezpečení, která podléhá státnímu dohledu nad finančními službami a která z moci veřejného práva vybírá od zaměstnavatelů příspěvky na pojištění proti platební neschopnosti a která může jako orgán veřejné moci vytvářet podmínky pro nucený výkon rozhodnutí prostřednictvím správního aktu, orgánem veřejné moci tohoto členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 283, s. 36.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 30. října 2018 – FL v. TMD Friction EsCo GmbH

(Věc C-675/18)

(2019/C 103/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: FL

Žalovaná: TMD Friction EsCo GmbH

Předběžné otázky

1) Umožňuje čl. 3 odst. 4 směrnice Rady 2001/23/ES ⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů v případě převodu podniku po zahájení úpdkového řízení ohledně majetku převodce podniku podle vnitrostátního práva, který v zásadě nařizuje použití čl. 3 odst. 1 a odst. 3 směrnice 2001/23/ES i pro nároky zaměstnanců na starobní, invalidní nebo pozůstalostní důchody plynoucí ze systémů podnikového nebo mezipodnikového připojištění v případě převodu podniku, takové omezení, ze kterého by plynulo, že nabyvatel neručí za nabývané právní nároky, které se vztahují na dobu trvání zaměstnání před zahájením úpdkového řízení?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Řídí se opatření podle čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES, která jsou nezbytná k ochraně zájmů zaměstnanců ohledně jejich nabytých nebo nabývaných nároků na starobní důchod z podnikového nebo mezipodnikového připojištění v případě převodu podniku po zahájení úpdkového řízení ohledně majetku převodce podniku úrovní ochrany požadované podle čl. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ⁽²⁾ ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele?

3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Je třeba čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES vykládat v tom smyslu, že opatření nezbytná k ochraně zájmů zaměstnanců ohledně jejich nabytých nebo nabývaných nároků na starobní důchod ze systému podnikového nebo mezipodnikového připojištění byla přijata, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví, že

- závazek poskytnout v budoucnu starobní důchod z podnikového nebo mezipodnikového připojištění zaměstnanci, který je převzat v souvislosti s převodem podniku v úpdku, v zásadě přechází na nabyvatele podniku,
- nabyvatel podniku ručí za nabývané penzijní nároky, jejichž výše je stanovena mimo jiné na základě doby trvání zaměstnání v podniku a odměny v okamžiku splnění pojistné podmínky v rozsahu odpovídajícím počtu odpracovaných let v podniku po zahájení úpdkového řízení,
- instituce, zřízená podle vnitrostátních právních předpisů k pojištění proti platební neschopnosti v tomto případě musí vstoupit do části nabývaných nároků na důchodové zabezpečení, přičemž její výše je stanovena na základě pracovní odměny, kterou zaměstnanec dostával v okamžiku úpdkového řízení a

- ani nabyvatel ani instituce zřízená k pojištění proti platební neschopnosti nejsou odpovědný za zvýšení nabývaných nároků na důchodové zabezpečení, k němuž sice došlo na základě zvýšení pracovní odměny po zahájení úpdkového řízení, avšak pro doby zaměstnání odpracované v podniku před tímto okamžikem,
- zaměstnanec má možnost uplatnit rozdíl v hodnotě svých nabývaných nároků v rámci úpdkového řízení převodce?

4) Je čl. 5 odst. 2 písm. a směrnice 2001/23/ES, v případě, že vnitrostátní právo stanoví použití čl. 3 a 4 směrnice 2001/23/ES také pro případ převodu podniku během úpdkového řízení, použitelný na nabývané penzijní nároky zaměstnanců z podnikového nebo mezipodnikového důchodového připojištění, které sice vznikly již před zahájením úpdkového řízení, ale které vedou ke vzniku nároku zaměstnance na plnění teprve ve chvíli, kdy nastanou skutečnosti rozhodné pro počátek plnění, tedy v době pozdější?

5) V případě kladné odpovědi na druhou nebo čtvrtou otázku:

Vztahuje se minimální úroveň ochrany, kterou musí členské státy zaručit podle článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele, také na část nároků na důchodové zabezpečení nabývaných v okamžiku zahájení úpdkového řízení, která vznikla jen z toho důvodu, že pracovní poměr není ukončen v souvislosti s úpdkem?

6) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Za jakých okolností lze ztráty na dávkách podnikového starobního důchodu, které bývalý zaměstnanec utrpěl z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele, považovat za zjevně nepřiměřené a založit tak povinnost členských států zajistit minimální ochranu podle článku 8 směrnice 2008/94/ES, ačkoli bývalý zaměstnanec obdrží minimálně polovinu dávek, které vyplnou z jeho nabytých penzijních nároků?

7) V případě kladné odpovědi na pátou otázku:

Bude nezbytná ochrana nabývaných nároků zaměstnance na důchodové zabezpečení podle čl. 3 odst. 4 písm. b) směrnice 2001/23/ES nebo podle čl. 5 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/23/ES – rovnocenná ochrana podle článku 8 směrnice 2008/94/ES – zajištěna také tehdy, když nebude vyplývat z předpisů vnitrostátního práva, ale pouze z přímé použitelnosti článku 8 směrnice 2008/94/ES?

8) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Bude mít článek 8 směrnice 2008/94/ES přímý účinek, kterého se může každý jednotlivý zaměstnanec domáhat před vnitrostátním soudem, i v případě, kdy sice obdržel nejméně polovinu dávek, které vyplývají z jeho nabytých penzijních nároků, ale jeho ztráty utpěné z důvodu platební neschopnosti zaměstnavatele je nutné považovat za nepřiměřené?

9) V případě kladné odpovědi na osmou otázku:

Je soukromoprávní instituce, která je členským státem – pro zaměstnavatele povinně – určena jako instituce pro pojištění proti platební neschopnosti v oblasti podnikového důchodového pojištění, která podléhá státnímu dohledu nad finančními službami a která z moci veřejného práva vybírá od zaměstnavatelů příspěvky na pojištění proti platební neschopnosti a která může jako orgán veřejné moci vytvářet podmínky pro nucený výkon rozhodnutí prostřednictvím správního aktu, orgánem veřejné moci tohoto členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 82, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 283, s. 36.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Itálie) dne 15. listopadu 2018 – Vivendi SA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni**

(Věc C-719/18)

(2019/C 103/10)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vivendi SA

Žalovaný: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Předběžné otázky

- 1) Ačkoli členské státy mohou stanovit, kdy se podniky nachází v dominantním postavení (s následným uložením zvláštních povinností těmto podnikům), je ustanovení uvedené v čl. 43 odst. 11 legislativního nařízení č. 177 ze dne 31. července 2005, ve znění platném ke dni přijetí napadeného rozhodnutí, podle něhož „podniky, a to i prostřednictvím ovládaných nebo přidružených společností, jejichž příjmy v odvětví elektronických komunikací, jak je definováno článkem 18 legislativního nařízení č. 259 ze dne 1. srpna 2003, jsou vyšší než 40 procent celkových příjmů tohoto odvětví, nemohou v integrovaném komunikačním systému dosáhnout příjmů vyšších než 10 procent tohoto systému“, v rozporu s unijním právem, a zejména se zásadou volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU v rozsahu, v němž je prostřednictvím odkazu na článek 18 zákoníku o elektronických komunikacích předmětné odvětví omezeno na trhy, které umožňují regulaci ex ante, a to navzdory obecné zkušenosti, podle níž jsou informace (k jejichž pluralitě je ustanovení určeno) stále častěji přenášeny prostřednictvím internetu, osobních počítačů a mobilních telefonů, což činí vyloučení, zejména, maloobchodních služeb mobilních telefonů z tohoto odvětví neopodstatněné, a to pouze z důvodu, že působí v režimu plné hospodářské soutěže, a rovněž při zohlednění skutečnosti, že Úřad právě u příležitosti projednávané věci vymezil hranice odvětví elektronických komunikací pro účely použití výše zmíněného čl. 43 odst. 11 s přihlédnutím pouze k trhům, u nichž byla provedena nejméně jedna analýza od vstupu zákoníku o elektronických komunikacích v platnost, tedy od roku 2003 do současnosti, a k příjmům odvozeným z posledního užitečného posouzení, které bylo provedeno v roce 2015?
- 2) Brání zásady týkající se ochrany svobody usazování a volného pohybu služeb, které jsou uvedeny v člancích 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), články 15 a 16 směrnice 2002/21/ES⁽¹⁾ [o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací], jejichž účelem je chránit pluralitu a svobodu projevu, a unijní zásada proporcionality takové vnitrostátní právní úpravy v oblasti veřejných audiovizuálních a rozhlasových mediálních služeb, jako je italská právní úprava obsažená v čl. 43 odst. 11 a 14, podle které se příjmy, které jsou relevantní pro stanovení druhé prahové hodnoty ve výši 10 %, vztahují i na podniky, které nejsou ani ovládány ani nepodléhají dominantnímu vlivu, ale jsou podniky pouze „přidruženými“ v souladu s článkem 2359 italského občanského zákoníku (na který je odkazováno v čl. 43 odst. 14), i když ve vztahu k posledně uvedeným podnikům není vykonáván žádný vliv ohledně informací, které mají být šířeny?

- 3) Brání zásady týkající se svobody usazování a volného pohybu služeb, které jsou uvedeny v člancích 49 a 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), články 15 a 16 směrnice 2002/21/ES, zásady v oblasti ochrany plurality zdrojů informací a hospodářské soutěže v rozhlasovém a televizním odvětví uvedené ve směrnici 2010/13/EU ⁽²⁾ o audiovizuálních mediálních službách a ve směrnici 2002/21/ES takové vnitrostátní právní úpravě, jako je legislativní nařízení č. 177/2005, které v čl. 43 odst. 9 a 11 podřizuje „subjekty, které jsou povinny zaregistrovat se do rejstříku komunikačních operátorů zřízeného podle čl. 1 odst. 6 písm. a) čísla 5 zákona č. 249 ze dne 31. července 1997“ (tedy subjekty, které jsou příjemci koncese nebo povolení ze strany Úřadu nebo jiných příslušných orgánů na základě platné právní úpravy, jakož i podniky prodávající reklamu, která je vysílána všemi možnými způsoby, vydavatelství atd. uvedené v odstavci 9) velmi rozdílným prahovým hodnotám (20 %, resp. 10 %) ve vztahu k podnikům působícím v odvětví elektronických komunikací, jak bylo definováno výše (v rámci odstavce 11)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 33).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. 2010, L 95, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Monomeles Protodikeio Lasithiou (Řecko) dne 4. prosince 2018 – M.V. a další v. Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“

(Věc C-760/18)

(2019/C 103/11)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grecia)

Účastníci původního řízení

Žalobci: M.V. a další

Žalovaná: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou“

Předběžné otázky

- 1) Ohrožuje cíl a užitečný účinek rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43), výklad ustanovení vnitrostátního práva, která provádějí do vnitrostátního práva uvedenou rámcovou dohodu, v tom smyslu, že z definice „po sobě jdoucí“ pracovní smlouvy na dobu určitou ve smyslu ustanovení 1 a 5 odst. 2 rámcové dohody je na základě článku 167 zákona č. 4099/2012 vyloučeno automatické prodloužení pracovních smluv na dobu určitou zaměstnanců v oblasti městského úklidu s odůvodněním, že se nejedná o nové uzavření smlouvy na dobu určitou písemnou formou, nýbrž jde o prodloužení doby platnosti stávající pracovní smlouvy?

- 2) V případě stanovení a uplatňování praxe přijímání zaměstnanců v oblasti městského, která je v rozporu s opatřením k předcházení zneužití vznikajícímu využitím po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou, které jsou právně upraveny opatřením, jež provádí do vnitrostátního práva ustanovení 5 odst. 1 rámcové úmluvy, zahrnuje povinnost vnitrostátního soudu vykládat vnitrostátní právo v souladu s unijním právem také použití takového ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 8 odst. 3 zákona č. 2112/1920, pokud se jedná o právní opatření ve smyslu ustanovení 5 odst. 1 rámcové dohody, které umožňuje, aby soud správně právně kvalifikoval po sobě jdoucích pracovních smlouv na dobu určitou používané za účelem pokrytí nepřetržité a dlouhotrvající potřeby územních samosprávných celků v oblasti městského úklidu jako smlouvy na dobu neurčitou?
- 3) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku je nepřiměřeným omezením povinnosti vnitrostátního soudu vykládat vnitrostátní právo v souladu s unijním právem takové ustanovení, které má právní sílu ústavního zákona, jako je čl. 103 odst. 7 a 8 české ústavy ve znění z roku 2001, které v sektoru veřejné správy zcela zakazuje přeměnu pracovních smluv na dobu určitou uzavřených za platnosti uvedeného ustanovení na smlouvy na dobu neurčitou, čímž znemožňuje použití takového právního opatření vnitrostátního práva ve smyslu ustanovení 5 odst. 1 rámcové dohody, které existovalo předtím a které je stále platné, jako je čl. 8 odst. 3 zákona č. 2112/1920, a neumožňuje, aby soud v průběhu soudního řízení změnil právní kvalifikaci po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou používaných za účelem pokrytí nepřetržité a dlouhotrvající potřeby územních samosprávných celků v oblasti městského úklidu na smlouvy na dobu neurčitou ani v případě, že tyto smlouvy jsou určeny k pokrytí nepřetržité a dlouhotrvající potřeby?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Kamenz (Německo) dne 24. prosince 2018 – MC v. ND

(Věc C-827/18)

(2019/C 103/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Kamenz

Účastníci původního řízení

Žalobce: MC

Žalovaná: ND

Předběžná otázka

Jedná se v případě sporné hlavní pohledávky ve výši 535 eur, založené na kupní smlouvě uzavřené dne 10. února 2016 formou notářského zápisu, jejímž předmětem je koupě bytu v obci Großröhrsdorf, která spadá do obvodu Amtsgericht Kamenz (okresní soud v Kamenzi), a to konkrétně převod vlastnictví a užívání tohoto bytu na žalobce dne 1. dubna 2016 v souladu s § 6 uvedené notářské smlouvy, a která spočívá v zaplacení nájemného, které nájemce dotyčného bytu k tomuto datu hradil žalované, o řízení ve smyslu článku 22 Luganské úmluvy⁽¹⁾, jehož předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, nebo musí být mezinárodní příslušnost německého soudu odvozena z jiného ustanovení Luganské úmluvy, anebo je založena mezinárodní příslušnost švýcarského soudu podle bydliště žalovaného (čl. 2 odst. 1 ve spojení s čl. 5 bodem 1 Luganské úmluvy)?

⁽¹⁾ Úmluva o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 30. října 2007 („Luganská úmluva II“), Úř. věst. 2009, L 147, s. 5.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 10. ledna 2019 –
Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures**

(Věc C-17/19)

(2019/C 103/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest, Welbond armatures

Předběžná otázka

Musí být článek 11 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ⁽¹⁾, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 ⁽²⁾ ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005 ⁽³⁾, a článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁴⁾ ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení vykládány tak, že osvědčení E 101 vydané institucí určenou příslušným orgánem členského státu ve smyslu čl. 14 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 1408/71 ve znění změněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, nebo osvědčení A1 vydané podle čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení je závazné pro soudy členského státu, v němž se práce provádí, za účelem určení použitelných právních předpisů nikoliv pouze v systému sociálního zabezpečení, ale také v pracovním právu, pokud tato právní úprava definuje povinnosti zaměstnavatelů a práva zaměstnanců, takže na konci kontradiktorního řízení mohou soudy odmítnout uvedená osvědčení pouze tehdy, pokud z posouzení důkazů shromážděných v průběhu vyšetřování, z nichž lze odvodit, že tato osvědčení byla získána nebo byla uplatněna podvodně a že k tomu vydávající instituce nepřihlédla, soudy v přiměřené lhůtě určí podvod, jehož objektivní stránka spočívá v nesplnění podmínek stanovených v některém z ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004, a subjektivní stránkou je úmysl obviněné osoby obejít podmínky pro vydání takového osvědčení nebo se jim vyhnout s cílem získat s tím spojenou výhodu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 74, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, kterým se mění a aktualizuje nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. 1996, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 117, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 284, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 11. ledna 2019 –
Belgický stát v. Pantochim SA, v likvidaci**

(Věc C-19/19)

(2019/C 103/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Belgický stát

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Pantochim SA, v likvidaci

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení, podle něhož je s pohledávkou, která je předmětem žádosti o vymáhání, „zacházeno jako s pohledávkou členského státu, ve kterém má sídlo dožádaný orgán“, jak je stanoveno v čl. 6 [druhém pododstavci] směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření ⁽¹⁾, který nahradil čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření ⁽²⁾, vykládáno v tom smyslu, že pohledávka dožadujícího státu je postavena na roveň pohledávce dožádaného státu, takže pohledávka dožadujícího státu získává postavení pohledávky dožádaného státu?
- 2) Musí být pojem „přednostní zacházení“ podle článku 10 směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 a před kodifikací podle článku 10 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 vykládán jako přednostní právo spojené s pohledávkou, které jí přiznává právo přednosti před ostatními pohledávkami v případě konkursu, nebo jako jakýkoli mechanismus, který v případě konkursu vede k přednostnímu uhrazení pohledávky?
- 3) Je třeba možnost, kterou má daňová správa za podmínek stanovených v článku 334 programového zákona ze dne 27. listopadu 2004 k dispozici k provedení započtení v případě konkursu, považovat za přednostní zacházení ve smyslu článku 10 výše uvedených směrnic?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 150, s. 28.

⁽²⁾ Úř. věst. L 73, s. 18. Směrnice 2008/55/ES uvádí (poznámka pod čarou 3), že původní název směrnice 76/308/EHS byl pozměněn směrnicí 79/1071/EHS (Úř. věst. L 331, s. 10), směrnicí 92/12/EHS (Úř. věst. L 76, s. 1) a směrnicí 2001/44/ES (Úř. věst. L 175, s. 17).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundessozialgericht (Německo) dne 16. ledna
2019 – ZP v. Bundesagentur für Arbeit**

(Věc C-29/19)

(2019/C 103/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundessozialgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZP

Žalovaný: Bundesagentur für Arbeit

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 62 odst. 1 nařízení (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ ve spojení s čl. 62 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004 vykládán v tom smyslu, že při nezaměstnanosti pracovníka musí příslušná instituce členského státu bydliště založit výpočet dávek na „platu“, který dotyčná osoba „obdržela“ za svou poslední činnost zaměstnance na území této instituce, i tehdy, pokud podle vnitrostátních právních předpisů upravujících podporu v nezaměstnanosti, platných pro příslušnou instituci, tento výdělek nelze zohlednit kvůli nedostatečné době jeho pobírání a namísto toho je předepsáno stanovení výše dávek za pomoci fikce?
2. Musí být čl. 62 odst. 1 nařízení (ES) č. 883/2004 ve spojení s čl. 62 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004 vykládán v tom smyslu, že při nezaměstnanosti pracovníka musí příslušná instituce členského státu bydliště založit výpočet dávek na „platu“, který dotyčná osoba „obdržela“ za svou poslední činnost zaměstnance na území této instituce, i tehdy, pokud podle vnitrostátních právních předpisů, platných pro příslušnou instituci, tento výdělek nelze zahrnout do referenčního období jako základ pro výpočet dávek, jelikož nebyl včas vyúčtován, a náhradou za to je předepsáno stanovení výše dávek za pomoci fikce?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta domstolen (Švédsko) dne 10. ledna 2019 –
Diskrimineringsombudsmannen v. Braathens Regional Aviation AB**

(Věc C-30/19)

(2019/C 103/16)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Diskrimineringsombudsmannen

Odpůrkyně: Braathens Regional Aviation AB

Předběžná otázka

Musí členský stát, je-li o to požádán poškozenou osobou ve věci týkající porušení zákazu stanoveného ve směrnici 2000/43/ES ⁽¹⁾, v níž se poškozená osoba domáhá náhrady za diskriminaci, vždy zkoumat, zda došlo k diskriminaci – a případně dospět k závěru, že k diskriminaci došlo – bez ohledu na to, zda osoba, které je vytýkána diskriminace, uznala, či neuznala, že došlo k diskriminaci, aby bylo možné považovat požadavek stanovený v článku 15 směrnice na účinné, přiměřené a odrazující sankce za splněný?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. 2000, L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de première instance de Liège (Belgie) dne
21. ledna 2019 – BU v. Belgický stát**

(Věc C-35/19)

(2019/C 103/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BU

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Porušuje čl. 38 § 1 bod 4 code des impôts sur les revenus 1992 (zákon o daních z příjmů z roku 1992, Belgie) článek 45 a násl. (zásada volného pohybu pracovníků) a článek 56 a násl. (zásada volného pohybu služeb) Smlouvy o fungování Evropské unie tím, že stanoví osvobození od daně pro dávky pro osoby se zdravotním postižením, pouze pokud jsou tyto dávky vypláceny ze státního rozpočtu, tedy belgickým státem, na základě belgických právních předpisů, čímž zakládá diskriminaci ve vztahu mezi daňovým poplatníkem, který je rezidentem Belgie a je příjemcem dávek pro osoby se zdravotním postižením vyplácených belgickým státem, které jsou osvobozeny od daně, a daňovým poplatníkem, který je rezidentem Belgie a je příjemcem dávek pro osoby se zdravotním postižením vyplácených jiným členským státem Evropské unie, které od daně osvobozeny nejsou?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 25. ledna 2019 Radou Evropské unie proti rozsudku
Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 15. listopadu 2018 ve věci T-316/14, Kurdistan
Workers' Party (PKK) v. Rada**

(Věc C-46/19 P)

(2019/C 103/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen, S. Van Overmeire, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Kurdistan Workers' Party (PKK), Evropská komise, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek Tribunálu;
- vydal konečné rozhodnutí o otázkách, které jsou předmětem tohoto kasačního opravného prostředku, a zamítl návrh PKK a
- uložil PKK náhradu nákladů řízení, které Radě vznikly v souvislosti s tímto kasačním opravným prostředkem a ve věci T-316/14.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rada tvrdí, že Tribunál v rámci napadeného rozsudku pochybil v těchto ohledech:

- první důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně charakterizoval napadená rozhodnutí jako rozhodnutí podle čl. 1 odst. 6 ⁽¹⁾;
- druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že rozhodnutí Spojených států nemohou složit jako podklad pro prvotní zařazení na seznam;
- třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně konstatoval, že Rada nevysvětlila, proč má za to, že rozhodnutí Spojených států a nařízení britského Home Secretary jsou rozhodnutími příslušného orgánu ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931;
- čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně uplatnil bod 55 rozsudku Soudního dvora ve věci LTTE ⁽²⁾ na posuzovanou věc;
- pátý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně uplatnil bod 71 rozsudku ve věci LTTE na posuzovanou věc;
- šestý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně uplatnil čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 a bod 55 rozsudku ve věci LTTE;
- sedmý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně konstatoval, že Rada nemohla odpovědět na dopis PKK ve svém vlastním dopise ze dne 27. března 2015.

⁽¹⁾ Společný postoj Rady ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 93; Zvl. vyd. 18/01, s. 217).

⁽²⁾ Věc C-599/14 P, Rada v. LTTE, EU:C2017:583

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. ledna 2019 Credito Fondiario SpA proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 19. listopadu 2018 ve věci T-661/16, Credito Fondiario v. SRB

(Věc C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Credito Fondiario SpA (zástupci: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani, A. Neri, advokáti)

Další účastník řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí

Vedlejší účastnice: Italská republika, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení a vrátil věc zpět Tribunálu;
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a nákladů řízení ve věci T-661/16;
- podpůrně zrušil napadené usnesení v rozsahu, v němž ukládá společnosti Credito Fondiario povinnost k náhradě nákladů řízení vzniklých Jednotnému výboru pro řešení krizí, a rozhodl o nákladech řízení v prvním stupni *ex aequo et bono*;

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka má za to, že je napadené usnesení postiženo několika právními vadami, které spočívají v nesprávném právním posouzení a ve vadách řízení.

I. Chybná právní kvalifikace skutkových okolností; nedostatek odůvodnění

Tribunál chybně kvalifikoval skutkové okolnosti dané věci ve smyslu judikatury, podle které v případě nezveřejnění nebo nedoručení počíná běh lhůty k podání žaloby od okamžiku, kdy se dotýčný přesně seznámil s obsahem a odůvodněním předmětného aktu, za podmínky, že si vyžádal úplné znění v přiměřené lhůtě.

Konkrétně měl Tribunál nesprávně za to, že se navrhovatelka seznámila se dvěma rozhodnutími Jednotného výboru pro řešení krizí prostřednictvím dvou oznámení Banca d'Italia ze dnů 3. května a 27. května 2016. Tribunál měl dále za to, že navrhovatelka nejednala v přiměřené lhůtě s cílem získat obě rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí. Tribunál náležitě nezohlednil kontext právní nejistoty. Tribunál tudíž chybně konstatoval opožděnost žaloby ve světle zvláštních okolností projednávané věci.

II. Nesprávný výklad a chybné uplatnění judikatury týkající se „přiměřené lhůty“

Posouzení Tribunálu, podle něhož je žaloba opožděná, je též stiženo vadou spočívající v nesprávném výkladu (a tudíž chybném uplatnění v projednávané věci) judikatury týkající se přiměřené délky lhůty, v níž musí dotýčný jednat, aby získal rozhodnutí, jež hodlá napadnout.

III. Porušení práva navrhovatelky na obhajobu; porušení a chybné uplatnění článku 126 jednacího řádu Tribunálu

Přestože Tribunál přijal četná opatření v rámci provedení důkazů a organizační procesní opatření, nevyzval účastníky řízení k předložení vyjádření k otázce opožděnosti žaloby. Tribunál posoudil otázku opožděnosti poprvé až v usnesení a na této skutečnosti založil zamítnutí žaloby, aniž účastníkům řízení a konkrétně navrhovatelce umožnil uplatnit argumenty a projednat tuto otázku.

Tribunál mimoto přijal usnesení na základě článku 126 jednacího řádu Tribunálu, ačkoli z různých důvodů bylo zřejmé, že důvod nepřipustnosti, na kterém bylo usnesení založeno, nebyl zjevný.

Tribunál tímto porušil právo navrhovatelky na obhajobu.

IV. Nesprávné posouzení týkající se nepřipustnosti návrhu podaného na základě článku 277 SFEU

Vzhledem k tomu, že Tribunál chybně dovodil, že žaloba na neplatnost byla nepřipustná, z toho automaticky vyplývá, že usnesení je protiprávní v rozsahu, v němž Tribunál shledal návrh navrhovatelky na určení protiprávnosti nařízení 2015/63⁽¹⁾ nepřipustným. Tribunál měl totiž za to, že druhý návrh byl nutně akcesorický ve vztahu k hlavnímu návrhu na zrušení, a že zjevná nepřipustnost žaloby na neplatnost měla tedy automaticky za následek zjevnou nepřipustnost návrhu znějícího na určení protiprávnosti nařízení 2015/63.

V. Nesprávné posouzení týkající se uložení náhrady nákladů řízení; porušení a chybné uplatnění článků 134 a 135 jednacího řádu

Navrhovatelka podpůrně napadá usnesení v rozsahu, v němž jí Tribunál uložil povinnost k náhradě nákladů vzniklých Jednotnému výboru pro řešení krizí.

Podle navrhovatelky měl Tribunál z důvodu ekvity použít článek 135 jednacího řádu a uložit náhradu nákladů podle čl. 135 odst. 1 jednacího řádu, nebo případně rozhodnout podle čl. 135 odst. 2 jednacího řádu, že Jednotný výbor pro řešení krizí ponese alespoň část nákladů řízení vzniklých navrhovatelce.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. prosince 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemí) – X v. Staatssecretaris van Financiën, za přítomnosti: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV

(Věc C-157/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 168, 29.5.2017.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika podporovaná Francouzskou republikou

(Věc C-76/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/21)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika podporovaná Francouzskou republikou

(Věc C-77/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/22)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika, podporovaná: Francouzskou republikou

(Věc C-79/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/23)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. prosince 2018 – Evropská komise v. Poská republika, podporovaná: Belgickým královstvím, Francouzskou republikou

(Věc C-206/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/24)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. prosince 2018 – Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-487/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/25)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 17.9.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. prosince 2018 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Ireland) – Irsko] – Minister for Justice and Equality v. ND

(Věc C-685/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/26)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 14.1.2019.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2019 – Mema v. OÚS [Braeburn 78 (11078)]

(Věc T-177/16) ⁽¹⁾

„Odrůdová práva Společenství – Žádost o odrůdové právo Společenství pro rostlinnou odrůdu Braeburn 78 (11078) – Určení jiného zkušebního úřadu – Rozsah přezkoumání, který musí provést odvolací senát – Povinnost uvést odůvodnění“

(2019/C 103/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mema GmbH LG (Terlan, Itálie) (zástupci: B. Breitingner a S. Kirschstein-Freund, advokáti)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (zástupci: M. Ekvad, F. Mattina, O. Lamberti a U. Braun-Mlodecka, zmocněnci, ve spolupráci s A. von Mühlendahlem a H. Hartwigem, advokáty)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu OÚS ze dne 15. prosince 2015 (věc A 001/2015), týkajícímu se žádosti o udělení odrůdového práva Společenství pro rostlinnou odrůdu Braeburn 78.

Výrok

- 1) Rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) ze dne 15. prosince 2015 (věc A 001/2015) týkající se žádosti o udělení odrůdového práva Společenství pro rostlinnou odrůdu Braeburn 78 se zrušuje.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) OÚS se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Arango Jaramillo a další v. EIB

(Věc T-487/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Zaměstnanci EIB – Důchody – Reforma z roku 2008 – Zvýšení sazby příspěvků – Následné výplatní pásky – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Nepřípustnost“

(2019/C 103/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Lucemburk, Lucembursko), a 33 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku (zástupci: B. Cortese, C. Cortese a F. Spitaleri, advokáti)

Žalovaná: Evropská investiční banka (zástupci: původně C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams a G. Nuvoli, poté T. Gilliams, G. Faedo a J. Klein, zmocněnci, ve spolupráci s P.-E. Partsch)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie a znějící jednak na zrušení „rozhodnutí“ EIB uvedených ve výplatních páskách žalobců za měsíc únor 2011, kterými se zvyšuje sazba jejich příspěvků do důchodového systému z 9 % na 10 %, a jednak na uložení povinnosti EIB zaplatit symbolickou úhradu ve výši jednoho eura z titulu nemajetkové újmy údajně utrpěné žalobci.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá jako nepřípustná*
- 2) *Oscar Orlando Arango Jaramillo a další zaměstnanci Evropské investiční banky (EIB), jejichž jména jsou uvedena v příloze tohoto rozsudku, ponесou vlastní náklad řízení a nahradí náklady řízení vynaložené EIB.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 16.7.2011 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-58/11 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – RK v. Rada

(Věc T-11/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Článek 42c služebního řádu – Převedení na volno ze služebních důvodů – Rovné zacházení – Zákaz diskriminace na základě věku – Zjevně nesprávné posouzení – Právo být vyslechnut – Povinnost jednat s náležitou péčí – Odpovědnost“

(2019/C 103/29)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: RK (zástupci: původně L. Levi a A. Tymen, poté L. Levi, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupci: A. Troupiotis a J. A. Steele, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a znějící jednak na zrušení nedatovaného rozhodnutí Rady o převedení žalobkyně na volno ze služebních důvodů na základě článku 42c služebního řádu úředníků Evropské unie a v případě potřeby rozhodnutí ze dne 27. září 2016, kterým se zamítá stížnost podaná žalobkyní, a jednak na náhradu újmy, která žalobkyni údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *RK ponese 80 % vlastních nákladů řízení.*

3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí 20 % nákladů vynaložených RK.

4) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. ledna 2019 – Proximus v. Rada

(Věc T-117/17) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky na služby – Jednací řízení – Ekonomicky nejvýhodnější nabídka – Odmítnutí nabídky uchazeče – Prostor pro uvážení zadavatele – Legalita metody hodnocení nabídek – Zásada řádného finančního řízení“

(2019/C 103/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Proximus SA/NV (Brusel, Belgie) (zástupce: B. Schutyser, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. Jaume a S. Cholakova, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. de Bandtem, P. Teerlinckem a M. Gherghinarum, advokáty)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 23. prosince 2016 uzavřít rámcovou smlouvu o poskytování služeb v oblasti kybernetické bezpečnosti [důvěrné] s jiným uchazečem

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Proximus SA/NV se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžných opatřeních.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. ledna 2019 – EKETA v. Komise

(Věc T-166/17) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka – Smlouva Sensation uzavřená v rámci šestého rámcového programu – Způsobitelné náklady – Výzva k úhradě vydaná žalobkyní pro účely vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Střet zájmů“

(2019/C 103/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáty)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A Katsimerou, O. Verheecke a J. Estrada de Solà, poté A Katsimerou, A. Kyratsou a O. Verheecke, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 272 SFEU znějící na určení, že jednak pohledávka uvedená na výzvě Komise k úhradě č. 3241615291 ze dne 29. listopadu 2016, podle níž jí žalobkyně měla vrátit částku 197 799,52 eur pocházející z dotace, kterou obdržela za studii k výzkumnému projektu nazvanému Sensation postrádá právní základ ve vztahu k částce 179 101,34 eur a jednak sporná částka odpovídá způsobilým nákladům, které žalobkyně není povinna vrátit.

Výrok rozsudku

- 1) Evropské komisi se ukládá, aby Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) uhradila, zaprvé, částku 19 522,57 eur, která odpovídá způsobilým nákladům na personál, navýšenou o související nepřímé náklady a o úroky z prodlení z této částky ve výši 3,50 % od 12. května 2017 až do úplného uhrazení této částky, zadruhé, úroky z prodlení z částky 2 950 eur ve výši 3,50 %, vypočítané od 12. května 2017 do 28. listopadu 2017 a, zatřetí, úroky z prodlení z částky 8 988,21 eur ve výši 3,50 %, vypočítané od 12. května 2017 do zaplacení této částky dne 2. října 2017.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítna.
- 3) EKETA ponese vlastní náklady řízení a nahradí devět desetin nákladů Komise, Komise ponese jednu desetinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. ledna 2019 – EKETA v. Komise

(Věc T-198/17) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka – Smlouva Actibio uzavřená v rámci sedmého rámcového programu – Přípustné výdaje – Výzva k úhradě vystavená žalovanou za účelem vymáhání záloh – Spolehlivost časových výkazů – Sřet zájmů“

(2019/C 103/32)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Soluň, Řecko) (zástupci: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Katsimerou, A. Kyratsou a O. Verheecke, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 272 SFEU znějící na určení, že pohledávka uvedená ve výzvě Komise k úhradě č. 3241615335 ze dne 29. listopadu 2016, podle které jí má žalobce vrátit částku 38 241 euro, kterou obdržel jako dotaci na studii v rámci projektu Actibio, je neopodstatněná ve výši 9 353,56 euro, a dále že tato částka je přípustným výdajem, který žalobce není povinen vrátit.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Pear Technologies v. EUIPO – Apple (PEAR)

(Věc T-215/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PEAR – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie představující jablko – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence podobnosti označení – Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 103/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pear Technologies Ltd (Macao, Čína) (zástupci: J. Coldham, solicitor, a E. Himsworth, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Fischer a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: J. Olsen a P. Andreottola, solicitors, a G. Tritton, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. ledna (věc R 860/2016-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Apple a Pear Technologies.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 18. ledna 2017 (věc R 860/2016-5) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených společností Pear Technologies Ltd.
3. Společnost Apple Inc. ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených společností Pear Technologies Ltd.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 168, 29.5.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Swemac Innovation v. EUIPO – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC)(Věc T-287/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie SWEMAC – Starší národní firma nebo název společnosti SWEMAC Medical Appliances AB – Relativní důvod pro zamítnutí – Zánik práva v důsledku strpění – Článek 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Nebezpečí záměny – Článek 54 odst. 2 nařízení č. 207/2009 (nyní č. 61 odst. 2 nařízení 2017/1001) – Článek 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 8 odst. 4 nařízení 2017/1001) – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“

(2019/C 103/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Swemac Innovation AB (Linköping, Švédsko) (zástupce: G. Nygren, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: SWEMAC Medical Appliances AB (Täby, Švédsko) (zástupce: P. Jonsell, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. února 2017 (věc R 3000/2014-5), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Swemac Innovation a SWEMAC Medical Appliances.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Swemac Innovation AB se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nezbytných nákladů řízení vynaložených společností SWEMAC Medical Appliances AB pro účely řízení před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 3.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Stavickij v. Rada(Věc T-290/17) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání jména žalobce na seznamu – Povinnost uvést odůvodnění – Námitka protiprávnosti – Zásada proporcionality – Právní základ – Zjevně nesprávné posouzení – Zásada ne bis in idem“

(2019/C 103/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Eduard Stavickij (Brusel, Belgie) (zástupci: J. Grayston, solicitor, P. Gjortler, G. Pandey a D. Rovetta, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: E. Paasivirta a L. Baumgart, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 34), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/374 ze dne 3. března 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 1), v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce ponecháno na seznamu osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují omezující opatření.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/374 ze dne 3. března 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušují v rozsahu, v němž bylo na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření, ponecháno jméno Eduarda Stavického.
- 2) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Eduardem Stavickým.
- 3) Evropská komise vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2019 – The GB Foods v. EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Věc T-336/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropská unie YATEKOMO – Obrazová vnitrostátní ochranná známka yatecomeré – Přípustnost nových důkazů dokládajících správnost obecně známé skutečnosti – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 103/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Španělsko) (zástupci: M. C. Bugarza González a E. Torner Lasalle, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Španělsko) (zástupci: J. C. Erdozain López, V. Arnaiz Medina a L. Montoya Terán, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. března 2017 (věc R 1506/2016-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Yatecomeré a The GB Foods

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti The GB Foods, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – TN v. ENISA

(Věc T-461/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Přijetí do zaměstnání – Oznámení o volném pracovním místě – Místo vedoucího oddělení – Zařazení na rezervní seznam – Přijetí nabídky zaměstnání – Zpětvzetí nabídky zaměstnání – Podmínky přijetí do zaměstnání – Záruky bezúhonnosti – Článek 12 PŘOZ – Zjevně nesprávné posouzení – Nakládání s osobními údaji – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“

(2019/C 103/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TN (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (zástupci: A. Ryan, zmocněnec, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duron, advokáty)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí ze dne 25. listopadu 2016, kterým agentura ENISA vzala zpět nabídku zaměstnání na místo vedoucího oddělení „Správní služby“ předloženou žalobci a na zrušení rozhodnutí ze dne 20. dubna 2017 o zamítnutí jeho stížnosti a zadruhé na uložení povinnosti agentuře ENISA nahradit žalobci majetkovou a nemajetkovou újmu, která mu údajně vznikla zejména v důsledku protiprávního zpětvzetí této nabídky.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) TN se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Duym v. Rada(Věc T-549/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Postup jmenování na místo vedoucího oddělení – Oznámení o volném pracovním místě – Odmítnutí žádosti o pracovní místo – Jmenování jiného uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zásada řádné správy – Zájem služby – Zjevně nesprávné posouzení – Zásada zákazu diskriminace“

(2019/C 103/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Frederik Duym (Oostende, Belgie) (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí poradní výběrové komise, které bylo žalobci oznámeno e-mailem ze dne 7. října 2016 a kterým byla odmítnuta jeho žádost o pracovní místo v rámci výběrového řízení na vedoucího nizozemskojazyčného oddělení v překladatelské službě Rady, a na zrušení následného rozhodnutí orgánu Rady oprávněného ke jmenování ze dne 20. prosince 2016 o jmenování pí A. na uvedené místo.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Frederik Duym ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Abdulkarim v. Rada(Věc T-559/17) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávné posouzení – Úprava časových účinků zrušení“

(2019/C 103/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubaj, Spojené arabské emiráty) (zástupci: J.-P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně M. Veiga a I. Pouli, poté I. Pouli a V. Piessevaux, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2017, L 139, s. 62), prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2017, L 139, s. 15), rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 16), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkající žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011, naposledy změněné prováděcím nařízením Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, a prováděcím nařízením Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, se zrušují v rozsahu, v němž se tyto akty týkají Mouhamada Waela Abdulkarima.
- 2) Účinky rozhodnutí 2017/917 a 2018/778 jsou vůči M. W. Abdulkarimovi zachovány až do dne, kdy uplyne lhůta pro podání kasačního opravného prostředku nebo, pokud bude kasační opravný prostředek v této lhůtě podán, až do jeho případného zamítnutí.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené M. W. Abdulkarimem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – Karp v. Parlament

(Věc T-580/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Zařazení – Článek 90 odst. 2 služebního řádu – Předčasná stížnost – Vada postupu před zahájením soudního řízení – Nepřípustnost – Autonomie procesních prostředků – Neobnovení smlouvy smluvního zaměstnance pro pomocné práce v souvislosti s mateřskou dovolenou – Povinnost uvést odůvodnění – Po sobě jdoucí smlouvy o dobu určitou – Zneužití práv – Právo na slyšení – Odpovědnost“

(2019/C 103/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Kevin Karp (Brusel, Belgie) (zástupci: N. Lambers a R. Ben Ammar, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: Í. Ní Riagáin Düro a M. Windisch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí Parlamentu o zařazení žalobce do funkční skupiny II, platové třídy 4, platového stupně 1, v rámci smlouvy smluvního zaměstnance, která byla uzavřena dne 12. května 2016 a jejíž doba trvání uplynula dne 11. listopadu 2016, a zadruhé na náhradu nemajetkové a majetkové újmy, která žalobci údajně vznikla v důsledku jeho zařazení a neobnovení jeho smlouvy.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Kevinu Karpovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 412, 4.12.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Thun v. EUIPO (Poisson)

(Věc T-604/17) ⁽¹⁾

„(Průmyslový) vzor Společenství – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství – Nepodání žádosti o obnovu zápisu – Vyškrtnutí (průmyslového) vzoru po uplynutí platnosti zápisu – Žádost o restitutio in integrum – Kumulativní podmínky – Povinnost řádné péče – Přenesení pravomoci – Ztráta práva“

(2019/C 103/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Thun SpA (Bolzano, Itálie) (zástupce: B. Giordano, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. června 2017 (věc R 1680/2016-3) týkajícímu se žádosti o restitutio in integrum.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Thun SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 30.10.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Sumol + Compal Marcas v. EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)(Věc T-656/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Dr. Jacob's essentials – Starší mezinárodní slovní ochranná známka COMPAL ESSENCIAL – Starší národní a mezinárodní obrazové ochranné známky FRUTA esencial a Compal FRUTA esencial – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 2017/1001]“

(2019/C 103/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugalsko) (zástupce: A. De Sampaio, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Söder a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Německo) (zástupce: W. Berlit, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. července 2017 (věc R 2067/2016-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Sumol + Compal Marcas a M. Jacobsem.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. července 2017 (věc R 2067/2016-5) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Sumol + Compal Marcas, SA.
3. Ludwig Manfred Jacob ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27. 11. 2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Alkarim for Trade and Industry v. Rada(Věc T-667/17) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávné posouzení – Úprava časových účinků zrušení“

(2019/C 103/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sýrie) (zástupci: J.-P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a A. Limonet, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1245 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2017, L 178, s. 13), prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/1241 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2017, L 178, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 16), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 1), v rozsahu, v němž se uvedené akty týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1245 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2017, L 178, s. 13), prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/1241 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2017, L 178, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 16), a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, s. 1), se zrušují v rozsahu, v němž se týkají společnosti Alkarim for Trade and Industry LLC.
- 2) Účinky prováděcího rozhodnutí 2017/1245 a rozhodnutí 2018/778 jsou vůči společnosti Alkarim for Trade and Industry zachovány až do data uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku, nebo – v případě podání kasačního opravného prostředku – do jeho případného zamítnutí.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Alkarim for Trade and Industry

⁽¹⁾ Úř. věst. C 437, 18.12.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Di-Ka (Lampe)

(Věc T-766/17) ⁽¹⁾

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující svítidlo – Důvody neplatnosti – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Článek 6 nařízení (ES) č. 6/2002“

(2019/C 103/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Rakousko) (zástupce: H. Lauf, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Söder, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Německo) (zástupce: M.-H. Hoffmann, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2017 (věc R 738/2016-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společností Eglo Leuchten a společností Di-Ka Vertriebs.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Eglo Leuchten GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22. 1. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Lampe)

(Věc T-767/17) ⁽¹⁾

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující svítidlo – Důvody neplatnosti – Starší (průmyslový) vzor Společenství – Individuální povaha – Informovaný uživatel – Míra volnosti původce vzoru – Článek 6 nařízení (ES) č. 6/2002“

(2019/C 103/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Rakousko) (zástupce: H. Lauf, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Söder, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Briloner Leuchten GmbH & Co. KG, dříve Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Německo) (zástupce: M.-H. Hoffmann, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2017 (věc R 746/2016-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Eglo Leuchten a Briloner Leuchten

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Eglo Leuchten GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22. 1. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 2019 – İlhan v. EUIPO – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY)(Věc T-785/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o neplatnosti – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Obrazová ochranná známka BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY – Starší slovní ochranná známka SAM – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Zánik práva v důsledku strpění – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem – Článek 54 odstavec 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 61 odstavec 2 nařízení (EU) 2017/1001] – Riziko záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení 2017/1001]“

(2019/C 103/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ercan İlhan (Istanbul, Turecko) (zástupce: S. Can, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: H. O'Neill a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Time Gate GmbH (Kolín, Německo) (zástupce: R. Kunz-Hallstein, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. září 2017 (věc R 974/2016-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Time Gate a E. İlhanem

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Ercanu İlhanovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2019 – TecAlliance v. EUIPO – Siemens (TecDocPower)(Věc T-789/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie TecDocPower – Starší slovní ochranné známky Evropské unie TECDOC a TecDoc – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Podobnost výrobků nebo služeb – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Skutečné užívání starších ochranných známek – Článek 42 odstavec 2 a 3 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 47 odstavce 2 a 3 nařízení 2017/1001)“

(2019/C 103/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TecAlliance GmbH (Ismaning, Německo) (zástupce: P. Engemann, avokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Siemens AG (Mnichov, Německo) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. září 2017 (věc R 2433/2016-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi TecAlliance a Siemens.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti TecAlliance GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 42, 5.2.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 2019 – Brown Street Holdings v. EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE)

(Věc T-800/17) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka FIGHT LIFE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie FIGHT FOR LIFE – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 75 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 nařízení 2017/1001)“

(2019/C 103/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, Nový Zéland) (zástupci: původně C. Hufnagel, M. Kleespies, J. Clayton-Chen a A. Bender, poté M. Kleespies a A. Bender, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Walicka a M. Fischer, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Enesan AG (Curych, Švýcarsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2017 (věc R 36/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Brown Street Holdings a Enesan.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 26. září 2017 (věc R 36/2017-2) se zrušuje v části, v níž zamítá námitky podané proti přihlášce ochranné známky pro výrobky spadající do třídy 5 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Brown Street Holdings Ltd.

(¹) Úř. věst. C 42, 5. 2. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Bekat v. EUIPO – Borbet (ARBET)

(Věc T-79/18) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ARBET – Starší národní slovní ochranná známka BORBET – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Podobnost označení – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“

(2019/C 103/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Německo) (zástupce: P. Kohl, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl, D. Hanf a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Borbet GmbH (Hallenberg, Německo) (zástupce: J. Krenzel, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. prosince 2019 (věc R 1117/2017-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Borbet a A. O. Bekatem

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Arifovi Oliverovi Bekatovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2019 – Gruppo Armonie v. EUIPO (ARMONIE)

(Věc T-88/18) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ARMONIE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“

(2019/C 103/50)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Itálie) (zástupce: G. Medri, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. prosince 2017 (věc R 2063/2017-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení ARMONIE jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Gruppo Armonie SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – DeepMind Technologies v. EUIPO (STREAMS)**(Věc T-97/18) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie STREAMS – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001 – Dřívější praxe EUIPO“****(2019/C 103/51)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: DeepMind Technologies Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: T. St Quintin, barrister, K. Gilbert a G. Lodge, solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně V. Ruzek a D. Walicka, poté V. Ruzek a H. O'Neill, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2017 (věc R 35/2017-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení STREAMS jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti DeepMind Technologies Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 2019 – Multifit v. EUIPO (TAKE CARE)**(Věc T-181/18) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TAKE CARE – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“****(2019/C 103/52)***Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Německo) (zástupci: N. Weber a L. Thiel, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a M. Fischer, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. ledna 2018 (věc R 845/2017-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení TAKE CARE jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Multifit Tiernahrungs GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7. 5. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ)

(Věc T-256/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie SCHUTZ – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 103/53)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arezzo Indústria e Comércio, SA (Belo Horizonte, Brazílie) (zástupci: A. Sebastião a J. M. Pimenta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2018 (věc R 661/2017-4) týkajícímu se zápisu slovního označení SCHUTZ jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Arezzo Indústria e Comércio, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – Marry Me Group v. EUIPO (MARRY ME)

(Věc T-332/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MARRY ME – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“

(2019/C 103/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marry Me Group AG (Zug, Švýcarsko) (zástupce: G. Theado, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: J. Schäfer a D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. března 2018 (věc R 806/2017-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení MARRY ME jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Marry Me Group AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23. 7. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2019 – Marry Me Group v. EUIPO (marry me)

(Věc T-333/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie marry me – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EÚ) 2017/1001“

(2019/C 103/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marry Me Group AG (Zug, Švýcarsko) (zástupce: G. Theado, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: J. Schäfer a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. března 2018 (věc R 807/2017-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení marry me jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Marry Me Group AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23. 7. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – Geske v. EUIPO (SATISFYERMEN)(Věc T-427/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SATISFYERMEN – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 první věta nařízení 2017/1001“

(2019/C 103/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: André Geske (Lübbecke, Německo) (zástupce: R. Albrecht, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupci: A. Sesma Merino a S. Hanne, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. května 2018 (věc R 2603/2017-1) týkajícímu se přihlášky obrazového označení SATISFYERMEN jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) André Geskemu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. ledna 2019 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. Komise(Věc T-149/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost – Finanční pomoc v rámci Nástroje pro propojení Evropy – Odvětví dopravy na období 2014 – 2020 – Překážka litispendence – Nepřípustnost“

(2019/C 103/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: původně P. Glazener, poté Y. de Vries a D. Coumans a nakonec Y. de Vries a J. de Kok, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Hottiaux a J. Samnadda, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise C(2015) 5274 final, kterým se stanoví seznam nabídek vybraných pro finanční pomoc EU v rámci Nástroje pro propojení Evropy (NPE) – Odvětví dopravy, po výzvě k předkládání návrhů ze dne 11. září 2014 založené na víceletém pracovním programu

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. ledna 2019 – L'Huillier v. Gollnisch a Parlament**(Věc T-624/16 TO) ⁽¹⁾****„Námitka třetí osoby – Zamítnutí žádosti o vstup třetí osoby do řízení – Nepřipustnost“****(2019/C 103/58)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Třetí osoba: Guillaume L'Huillier (Etterbeek, Belgie) (zástupce: A. Varaut, advokát)

Žalobce v hlavním řízení: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, France) (zástupce: B. Bonnefoy-Claudet, advokát)

Žalovaný v hlavním řízení: Evropský parlament (zástupkyně: M. Ecker a L. Vétillard, zmocněnkyně)

Předmět věci

Námitka třetí osoby proti rozsudku ze dne 7. března 2018, Gollnisch v. Parlament (T-624/16, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:121).

Výrok

- 1) Námitka třetí osoby se zamítá.
- 2) Guillaume L'Huillier ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložil Evropský parlament.
- 3) Bruno Gollnisch ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Žaloba podaná dne 21. ledna 2019 – Pilatus Bank v. ECB**(Věc T-687/18)****„Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“****(2019/C 103/59)***Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (zástupci: O.H. Behrends, M. Kirchner a L. Feddern, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: E. Yoo, M. Puidokas a A. Karpf, zmocněnci)

Předmět

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti aktu Evropské centrální banky obsaženém v emailu ze dne 10. září 2018, podle něhož ECB požadovala, aby se jakákoli komunikace žalobkyně s ECB uskutečnila prostřednictvím osoby jmenované maltským úřadem pro finanční služby nebo s povolením této osoby.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Aquind v. ACER

(Věc T-735/18)

(2019/C 103/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aquind Ltd (Wallsend, Spojené království) (zástupci: S. Goldberg, E. White a C. Davis, solicitors)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu žalované A-001-2018 ze dne 17. října 2018 a rozhodnutí žalované 05/2018 ze dne 19. června 2018, které prvně uvedené rozhodnutí potvrdilo;
- rozhodl o hlavních právních otázkách vznesených v žalobě, které se týkají: (i) skutečnosti, že žalovaná a odvolací senát žalované nesprávně konstatovaly, že žalobkyně měla nejprve požádat o rozhodnutí o přeshraničním rozdělení nákladů a obdržet jej a teprve poté mohlo být přijato rozhodnutí podle článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ⁽¹⁾ (čtvrtý žalobní důvod); a (ii) skutečnosti, že žalovaná a odvolací senát žalované nevzaly do úvahy, že pro žalobkyni je právně nemožné provozovat ve Francii navrhované propojovací vedení bez výjimky (šestý žalobní důvod);
- rozhodl o jednotlivých důvodech uplatněných v návrhu, aby se předešlo dalším nejasnostem ohledně těchto sporných otázek, pokud žalovaná žádost o výjimku přehodnotí; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že byl proveden nesprávný výklad čl. 17 odst. 1 nařízení č. 714/2009, když byl žalované přiznán prostor pro uvážení při posuzování žádosti o udělení výjimky.

S ohledem na objektivní kritéria uvedená v čl. 17 odst. 1 nařízení č. 714/2009 by měl být prostor žalované pro uvážení omezen na posouzení, zda jsou tyto podmínky splněny, nebo ne.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že byl proveden nesprávný výklad nařízení č. 714/2009, když bylo konstatováno, že žádosti o udělení výjimky by mělo být vyhověno pouze v krajních případech.

Pro závěr, že výjimka by měla být udělena pouze v krajních případech, podle všeho neexistuje žádné opodstatnění.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že došlo k nesprávnému posouzení důkazního břemene a míry dokazování v souvislosti s udělením výjimky podle čl. 17 odst. 1 nařízení č. 714/2009.

Žalovaná po žalobkyni podle všeho vyžadovala *probatio diabolica*.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že došlo k nesprávnému výkladu vztahu čl. 17 odst. 1 nařízení č. 714/2009 a článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013⁽²⁾, přičemž v důsledku toho byl učiněn závěr, že ve vztahu k propojovacímu vedení žalobkyně lze provést přeshraniční rozdělení nákladů, a nebyly zohledněny problémy související s tímto postupem.

— Je patrně nesprávné, že výjimku lze udělit až poté, co bylo prokázáno, že není dostupný regulační režim podle článku 12 nařízení č. 347/2013. Tento režim by měl být dobrovolný a neměl by se uplatnit, pokud je udělena výjimka.

— Je možné, že v rámci přístupu žalované nebyla zohledněna rizika související s prováděním regulovaného režimu.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že byla porušena základní zásada právní jistoty, kterou zakotvuje unijní právo, a ochrana legitimního očekávání, jelikož nebyly zohledněny precedenty v oblasti správného výkladu nařízení č. 714/2009 a byl přijat radikálně odlišný přístup.

— Žalobkyně by měla mít možnost spolehnout se na regulační praxi a zásady v oblasti posuzování žádostí o výjimku, které ve svých rozhodnutích zavedla Evropská komise.

6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že byl nesprávně uplatněn čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení č. 714/2009, když nebyla zohledněna omezení plynoucí z francouzského práva, která se vztahují na předkladatele návrhů elektrického propojovacího vedení ve Francii, kteří nespadají pod RTE.

— Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že francouzská právní omezení odporují unijnímu právu, žalovaná je měla zohlednit, když zkoumala, zda by k investici došlo i bez výjimky.

— Neexistují žádná omezení, pokud jde o druhy rizik, která lze vzít do úvahy při posuzování podmínky podle čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení č. 714/2009.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že byl nesprávně uplatněn čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení č. 714/2009, když nebylo zohledněno, že je nutné mít z dlouhodobého hlediska jistotu příjmů, aby bylo zajištěno financování propojeného vedení žalobkyně.

Rizika projektu mohou odrazovat od poskytnutí potřebných finančních prostředků. Měl být tudíž zohledněn dopad rizik na schopnost žalobkyně zajistit financování.

8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že byl nesprávně uplatněn čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení č. 714/2009, když nebyl zohledněn celkový dopad jednotlivých rizik souvisejících s propojeným vedením žalobkyně.

Rozhodnutí, zda bude investice provedena, se provádí na základě zvážení celkového rizika na jedné straně a výhod na straně druhé. Analýza jednotlivých druhů rizika by tedy neměla postačovat.

9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že odvolací senát žalované nepřezkoumal rozhodnutí žalované dostatečným způsobem.

S ohledem na rozsah svých pravomocí a závažné otázky, které měly být posouzeny, se měl odvolací senát žalované rozhodnutím žalované zabývat podrobněji.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. 2009, L 211, s. 15).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 (Úř. věst. 2013, L 115, s. 39).

Žaloba podaná dne 18. prosince 2018 – ZZ v. ECB

(Věc T-741/18)

(2019/C 103/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: M. Demetriou, QC, D. Piccinin, barrister, E. Poulton, L. Carlisle a R. Molesworth, solicitors)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 10. října 2018 týkající se navrhovaného nabytí kvalifikované účasti na Bance A žalobcem (ECB-SSM-2018-LV-2);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že nebylo prokázáno, že žalobce jednal s příslušnými orgány netransparentním způsobem.
 - Žalobce namítá, že důkaz, ze kterého ECB v napadeném rozhodnutí vycházela, nepředstavuje dostatečný podklad pro její závěr, že žalobce nepostupoval transparentním způsobem, což mohlo zpochybnit jeho bezúhonnost.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, k němuž došlo při konstatování, že poctivé jednání žalobce se třetí stranou zpochybňuje jeho bezúhonnost.
 - Žalobce namítá, že se ECB dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že jednání žalobce se třetí stranou zpochybňuje jeho bezúhonnost v situaci, kdy ECB uznala, že žalobce v dané době a za daných okolností nevěděl o žádném protiprávním jednání této třetí strany a byl pouze jeho nevinnou obětí.
-

Žaloba podaná dne 30. prosince 2018 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi v. Evropská komise**(Věc T-763/18)**

(2019/C 103/62)

*Jednací jazyk: maďarština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Maďarsko) (zástupce: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- primárně zrušil rozhodnutí Komise přijaté dne 20. července 2011 ve věci SA. 29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – „Podpora pro zaměstnávání zdravotně postižených pracovníků, která v důsledku diskriminační povahy právní úpravy může být protiprávní“ (dále jen „primárně napadené rozhodnutí“);
- podpůrně zrušil rozhodnutí Komise přijaté dne 25. ledna 2017 ve věci SA. 45498 (FC/2016) – „Stížnost OPS Újpest-lift Kft. podaná v souvislosti se státními podporami poskytnutými v letech 2006 až 2012 podnikům zaměstnávajícím zdravotně postižené pracovníky“ (dále jen „podpůrně napadené rozhodnutí“);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně jeden žalobní důvod pro každé z návrhových žádání.

1. Žalobní důvod pro primární návrhové žádání: nesprávné právní posouzení a nesprávné hodnocení dostupných důkazů

Maďarské orgány v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU poskytly protiprávní státní podpory jednomu a dvaceti přijímajícím podnikům v soutěžním vztahu se žalobkyní. Tyto podpory nebyly určeny jen na dodatečné náklady vyvolané zaměstnáváním zdravotně postižených pracovníků, ale byly z nich financovány režijní náklady přijímajících podniků, čímž byla narušena hospodářská soutěž. V primárně napadeném rozhodnutí Komise uvedla, že celková částka podpor poskytnutých přijímajícím podnikům nepřesahuje celkovou výši podpor, které lze přiznat v souladu s články 41 a 42 obecného nařízení o blokových výjimkách⁽¹⁾, takže sporné podpory jsou pro účely čl. 107 odst. 3 SFEU v zásadě slučitelné s vnitřním trhem. Primárně napadené rozhodnutí se nezabývá škodlivými účinky, které pro žalobkyni vyplývají z vnitrostátních opatření, jejichž prostřednictvím byly podpory přiznány, v důsledku čehož je v rozporu s procesními právy, jichž žalobkyně požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU.

2. Žalobní důvod pro podpůrné návrhové žádání: nesprávné právní posouzení a zjevné zkreslení dostupných důkazů

Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně zkreslila dostupné důkazy, když v podpůrně napadeném rozhodnutí uvedla, že stížnost OPS Újpest-lift Kft. neobsahuje žádné nové právní nebo skutkové informace, které by mohly vést ke změně způsobu, jakým Komise posoudila věc SA. 29432 – CP 290/2009. Podpůrně napadené rozhodnutí se nezabývá škodlivými účinky, které pro žalobkyni vyplývají z vnitrostátních opatření, jejichž prostřednictvím byly podpory přiznány, v důsledku čehož je v rozporu s procesními právy, jichž žalobkyně požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články [107 a 108 SFEU] prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách (Úř. věst. 2008, L 214, s. 3).

Žaloba podaná dne 8. ledna 2019 – Česká republika v. Komise

(Věc T-13/19)

(2019/C 103/63)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlášil a O. Serdula, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že Evropská komise porušila své povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, když v návaznosti na podmíněné poskytnutí tradičních vlastních zdrojů ve výši 40 482 255,- Kč ze strany České republiky nezahájila proti České republice v této souvislosti řízení pro porušení povinnosti ani spornou částku nevrátila, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod.

Česká republika je přesvědčena, že povinnost Evropské komise jednat ve výše uvedeném smyslu vyplývá ze zásady loajální spolupráce ve smyslu čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii ve spojení s právem na účinnou právní ochranu ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že podle judikatury Soudního dvora ⁽¹⁾ může spor mezi členským státem a Evropskou komisí v oblasti tradičních vlastních zdrojů autoritativně rozhodnout pouze Soudní dvůr v rámci řízení pro porušení povinnosti, musí Evropská komise v návaznosti na provedení podmíněné platby bez zbytečného odkladu toto řízení zahájit, nebo podmíněnou platbu vrátit, pokud pro zahájení takového řízení neshledá důvody.

Česká republika spornou částku podmíněně odvedla na účet Evropské komise již v roce 2015. Evropská komise však s Českou republikou v dané věci řízení pro porušení povinnosti nezahájila a podmíněně odvedenou částku nevrátila, ačkoliv byla k takovému jednání ze strany České republiky formálně vyzvána. Česká republika je proto přesvědčena, že byly splněny podmínky pro konstatování nečinnosti Komise.

⁽¹⁾ Srov. rozsudek ze dne 25. října 2017, Slovensko v. Komise (C-593/15 P a C-594/15 P, EU:C:2017:800) a rozsudek ze dne 25. října 2017, Rumunsko v. Komise (C-599/15 P, EU:C:2017:801).

Žaloba podaná dne 11. ledna 2019 – AD v. ECHA**(Věc T-25/19)**

(2019/C 103/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* AD (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)*Žalovaná:* Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 28. března 2018 neobnovit žalobkyni pracovní smlouvu uzavřenou s ECHA;
- zrušil oznámení o volném pracovním místě, které ECHA zveřejnila dne 9. března 2018 a které se týkalo pozice smluvního zaměstnance FG II, jelikož se v něm nabízí pozice, v jejímž rámci mají být vykonávány tytéž úkoly, jaké vykonávala žalobkyně na základě smlouvy dočasného zaměstnance;
- případně zrušil i rozhodnutí žalované ze dne 1. října 2018, které bylo žalobkyni doručeno dne 2. října 2018 a kterým byla zamítnuta její stížnost proti rozhodnutí o neobnovení smlouvy;
- uložil náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která žalobkyni vznikla;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení pracovních pokynů stanovených ECHA, které se týkají obnovení nebo neobnovení smluv, a zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a konkrétně práva být vyslechnut.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti řádné péče.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že důvody, o které se ECHA opírala, když neobnovila předmětnou pracovní smlouvu, jsou zjevně nesprávné a svědčí o zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 15. ledna 2019 – AF v. FRA**(Věc T-31/19)**

(2019/C 103/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* AF (zástupkyně: L. Levi a N. Flandin, advokátky)*Žalovaná:* Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 9. května 2018, kterým se stanoví seznam dočasných zaměstnanců, jež měli být za rok 2017 povýšeni, na kterém nebylo uvedeno jméno žalobce;
- případně zrušil i rozhodnutí FRA, které bylo žalobci doručeno dne 5. října 2018 a kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti uvedenému rozhodnutí FRA;
- uložil náhradu majetkové újmy, která žalobci vznikla;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.*

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 54 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „pracovní řád“), jakož i článku 30 Přílohy XIII služebního řádu a článku 3 rozhodnutí výkonné rady agentury FRA č. 2016/01, kterým se upravují obecná prováděcí ustanovení k článku 54 pracovního řádu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že došlo k porušení práva na řádnou správu podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že došlo k porušení zásady právní jistoty a legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 17. ledna 2019 – Harrington Padrón v. Rada**(Věc T-32/19)**

(2019/C 103/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (zástupci: L. Giuliano a F. Di Gianni, advokáti)*Žalovaná:* Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1656 ze dne 6. listopadu 2018 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1653 ze dne 6. listopadu 2018 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se vztahují na žalobkyni; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala, že její jméno má být ponecháno na seznamech stanovených v příloze I rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2074 ze dne 13. listopadu 2017 ⁽³⁾ a v příloze IV nařízení Rady (EU) 2017/2063 ze dne 13. listopadu 2017 ⁽⁴⁾, přestože již není náměstkyní nejvyššího státního zástupce a není nijak spojena s venezuelskými vládnoucími orgány.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1656 ze dne 6. listopadu 2018, kterým se mění rozhodnutí (SZBP) 2017/2074 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. L 276, 7.11.2018, s. 10).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/1653 ze dne 6. listopadu 2018, kterým se provádí nařízení (EU) 2017/2063 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. L 276, 7.11.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2074 ze dne 13. listopadu 2017 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. L 295, 14.11.2017, s. 60).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/2063 ze dne 13. listopadu 2017 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. L 295, 14.11.2017, s. 21).

Žaloba podaná dne 21. ledna 2019 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-38/19)

(2019/C 103/67)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão a J. Saraiva de Almeida, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 7424 ze dne 16. listopadu 2018, oznámené dne 19. listopadu 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž vylučuje z financování Unie částku 8 703 417,29 eura zahrnutou do nákladů oznámených Portugalskou republikou v rámci krízového plnění pro hospodářské roky 2014 až 2016;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně dva primární žalobní důvody a jeden podpůrný žalobní důvod.

První žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení spočívajícího v závěru, že portugalský systém je příliš shovívavý: porušení článku 24 nařízení (ES) č. 73/2009 ⁽²⁾ a porušení čl. 54 odst. 1 písm. c) druhého pododstavce a článku 71 nařízení (ES) č. 1122/2009 ⁽³⁾.

Druhý žalobní důvod:

- 1) „výpočet finanční opravy“: nesprávné právní posouzení, porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zásady proporcionality a porušení článku 52 nařízení Komise (ES) č. 1306/2013;
- 2) porušení zásady proporcionality.

Žalobní důvod uvedený podpůrně:

Průměrná sankce a technická nepřesnost dokumentu Komise C(2015) 3675 (příloha A.5): nesprávné právní posouzení a porušení zásady proporcionality.

- ⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1841 ze dne 16. listopadu 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) [oznámeno pod číslem C(2018) 7424] (Úř. věst. 2018, L 298, s. 34).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína (Úř. věst. 2009, L 316, s. 65).

Žaloba podaná dne 24. ledna 2019 – WV v. ESVČ

(Věc T-43/19)

(2019/C 103/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: WV (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí OJ ze dne 28. března 2018 o zamítnutí žádosti o náhradu a v případě potřeby rozhodnutí ze dne 26. října 2018 o zamítnutí stížnosti ze dne 26. června 2018;
- v důsledku toho vyhověl žádosti žalobkyně o náhradu podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu, tak jak je popsána v písemnosti ze dne 29. listopadu 2017, a přiznal jí náhradu k tíži ESVČ, oceněnou – s výhradou jejího navýšení v průběhu řízení – na částku stanovenou *ex aequo et bono* ve výši 690 000 eur, a to z titulu majetkové újmy, nemajetkové újmy, újmy v důsledku narušení dobré pověsti a profesní újmy dohromady, kterážto částka byla stanovena k 31. lednu 2019, a s výhradou jejího navýšení v průběhu řízení, čímž není dotčen nárok na náhradu v důsledku ztráty budoucích příjmů vzhledem k možnému odchodu z unijní správy;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, který vychází mimo jiné z článků 12, 12a, 22b, 24, 25 a 26 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), z článků 1 a 2 přílohy IX služebního řádu a z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).

V rámci svého žalobního důvodu rovněž žalobkyně zaprvé namítá porušení zejména článků 41, 47 a 52 Listiny základních práv Evropské unie, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, práva na obhajobu a zásady kontradiktornosti, jakož i článku 296 SFEU.

Zadruhé se domnívá, že se tak administrativa dopustila mimo zjevného porušení zásady legitimního očekávání a rovnosti zbraní též zneužití práva a zneužití řízení. Žalobkyně má za to, že v napadeném rozhodnutí došlo k porušení zásady, která administrativě ukládá, aby své rozhodnutí vydala až na základě právně přípustného odůvodnění, tzn. relevantního odůvodnění bez zjevně nesprávného posouzení právního či skutkového stavu, a dále k porušení zásady proporcionality, povinnosti poskytnout pomoc a jednat s náležitou péčí, přiměřené lhůty a zásady řádné správy.

Napadené rozhodnutí je tedy podle žalobkyně založeno na podjatém, zkresleném a účelovém posouzení skutkového stavu a platných právních norem.

Žalobkyně v podstatě tvrdí, že je nepochybně dán vztah příčinné souvislosti mezi pochybeními OOJ a vzniklou újmou, neboť tato pochybení vyvolávají závažný zásah do profesní, morální a finanční integrity žalobkyně. Tato pochybení totiž poskvřňují či dokonce zcela vymazávají dobrou pověst žalobkyně v jejích interních i externích kontaktech a způsobují jí skutečnou ztrátu možnosti profesního rozvoje, přičemž ji uvrhají do situace bezmoci, která je příčinou úzkosti či permanentního stavu znepokojení a nejistoty, pokud jde o její budoucnost.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2019 – Dansk Erhverv v. Komise

(Věc T-47/19)

(2019/C 103/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dansk Erhverv (Kodaň, Dánsko) (zástupce: T. Mygind, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 6315 final ze dne 4. října 2018 o státní podpoře SA.44865 (2016/FC) – Německo – Údajná státní podpora ve prospěch německých příhraničních obchodu s nápoji;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila procesní práva žalobkyně jako zúčastněné strany podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4, čl. 12 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 procesního nařízení⁽¹⁾, neboť nezahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU navzdory závažným problémům při posuzování otázek státních podpor nastolených ve stížnosti na správní praxi „vývozního prohlášení“ a zejména na zproštění povinnosti příhraničních obchodů účtovat zálohu a platit tak ze zálohy DPH, jakož i osvobození od pokut za porušování zálohovací povinnosti podle německého systému zálohování nápojů v plechových obalech. Komise se tak dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, a to zaprvé v otázce slučitelnosti praxe „vývozního prohlášení“ s povinnostmi Německa podle čl. 4 odst. 3 SFEU, se směrnicí o obalech⁽²⁾ a se zásadou „znečišťovatel platí“ a rovněž s požadavky na účtování zálohy podle platného německého nařízení o obalech. Zadrugé se Komise dopustila pochybení v souvislosti s tím, že vzdání se příjmů z DPH ze strany Německa v důsledku praxe „vývozního prohlášení“ má účinky státní podpory.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/852 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. 2018, L 150, s. 141).

Žaloba podaná dne 28. ledna 2019 – smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart: things)

(Věc T-48/19)

(2019/C 103/70)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: smart things solutions GmbH (Seefeld, Německo) (zástupce: R. Dissmann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie smart:)things v černé a zelené barvě – Ochranná známka Evropské unie č. 10 914 836

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. listopadu 2018 ve věci Case R 835/2018-4.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001;
- Porušení čl. 95 odst. 1 nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2019 – View v. EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)**(Věc T-49/19)**

(2019/C 103/71)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně* View, Inc. (Milpitas, Delaware, Spojené státy) (zástupce: G. Tritton, barrister)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 381 213*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2018, ve věci R 1625/2019-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby* Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2019 – Casual Dreams v. EUIPO – López Fernández (Dayaday)**(Věc T-50/19)**

(2019/C 103/72)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Casual Dreams, SLU (Manresa, Španělsko) (zástupkyně: A. Tarí Lázaro, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem:

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky EU Dayaday – Přihláška č. 13 243 563

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. listopadu 2018 ve věci R 2097/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 27. listopadu 2018 ve věci R 2097/2018-5, kterým se částečně zamítá odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO n° B 2 469 545 ze dne 17. prosince 2015;
- napadené rozhodnutí je třeba na základě čl. 8 odst. 5 nařízení o ochranné známce EU částečně zrušit v rozsahu, v němž jím bylo potvrzeno zamítnutí námitek a odvolání ve vztahu k výrobkům spadajícím do tříd 09, 16 a 24;
- zamítl přihlášku ochranné známky Evropské unie č. 13 243 563, podanou dalším účastníkem řízení, ve vztahu k následujícím výrobkům:

třída 09 „Optické přístroje, zvětšovače a korektory; Optické zvětšovače; Výrobky oční optiky; Optické přístroje a nástroje; Optické sklo; Vyměnitelné čočky; Antireflexní čočky; Umělohmotné čočky; Oční čočky; Optické čočky; Čočky; Sluneční brýle; Optické prostředky na korekci zrakových vad; Pouzdra na sluneční brýle; Korekční čočky [optika]; Skleněné optické čočky; Obroučky brýlí a slunečních brýlí; Řetízky ke slunečním brýlím; Sluneční klip (připínací sluneční brýle); Šňůrky na sluneční brýle; Skla do slunečních brýlí; Optické čočky do slunečních brýlí; Obruby slunečních brýlí; Oční optika na předpis; Řetízky k cvikrům; Šňůrky na skřipce; Brýlová skla; Optické brýle; Pouzdra na kontaktní čočky; Pouzdra upravená pro kontaktní čočky; Pouzdra na brýle; Pouzdra na čočky; Pouzdra na kontaktní čočky; Brýle (optika); Brýle na čtení; Dětské brýle; Polarizační brýle; Brýlové obroučky; Prázdné brýlové obroučky; Nožičky k brýlím; Clony na brýle; Stojany na brýle; Brýle (optika); Lorňony (cvikry, skřipce); Optické prostředky na korekci zrakových vad; Stojany na brýle; Lyžařské brýle; Cyklistické brýle; Brýlové obroučky; Řetízky k cvikrům; Ochranné brýle pro sportovní účely; Pouzdra na brýle; Obruby slunečních brýlí; Lyžařské brýle; Plavecké brýle; Ochranné brýle pro sportovní účely; Brýle pro sportovní účely“;

třída 16 „Lepidla pro kancelářské účely nebo pro použití v domácnosti; Umělecké předměty a figuríny z papíru a lepenky a architektonické modely; Papírnické zboží; Spony a pásky na bankovky; Lepidla pro kancelářské účely; Papírové sáčky, tašky a pytle; Záznamníky; Katalogy; Deníky s koženou vazbou; Tištěné reklamy; Stojany na fotografie; Tiskárenské potřeby a potřeby pro vázání knih; Psací potřeby a razítka; Vyučovací pomůcky a potřeby; Nože na papír [kancelářské potřeby]; Nože na papír (kancelářské potřeby); Denní zápisníky; Stohovatelné zásuvky na psací stoly; Papírenské zboží; Kancelářské potřeby (kromě nábytku); Psací potřeby; Kancelářské psací potřeby; Obálkový papír; Papír na psaní; Kancelářské potřeby; Školní potřeby; Zarážky na knihy; Zásobníky na pera“;

třída 24 „Látky, textilie; Záclony a závěsy; Potahy a povlaky na nábytek; Textilních výrobky do domácnosti; Textilní výrobky do domácnosti z netkaných materiálů; Prádlo (nikoliv osobní); Tapety a závěsy na stěnu; Bytový textil na nábytek; Výrobky z netkaných textilií; Vložkové podšívky z netkaných látek; Textilní podšívky klobouků (kusové); Podšívky (textil); Látkové kapesníky; Ubrousky (látkové); Textilní výrobky nezařazené v jiných třídách; Kapesníky; Textilie z plátna; Textilie z flanelu; Textilie na bytové zařízení; Žínky; Kuchyňské utěrky (textil); Textilie nezařazené v jiných třídách; Látkové vložky; Flís vyrobený z polypropylenu; Polyesterový flís; Textilní podšívky na oděvy; Fulár (tkanina); Kusový textil z bavlny; Syntetický kusový textil; Textilní metráž; Plátno; Materiály na bytový textil; Materiály používané při výrobě oděvů; Textilní materiály na obleky; Textilie na výrobu oděvního zboží; Textilie na výrobu textilního zboží do domácnosti; Textilie na výrobu sportovních oděvů; Textilie na výrobu oděvů; Textilie na výrobu náprsních tašek; Tkaniny napodobující zvířecí kůži; Látka na výrobu dámské konfekce; Džínovina; Tkanina pro ortopedické pomůcky; Nepromokavé tkaniny na výrobu kalhot; Nepromokavé tkaniny na výrobu bund; Nepromokavé tkaniny na výrobu pokrývek hlavy; Nepromokavé tkaniny na výrobu rukavic; Látka na podšívky oděvů; Oděvní textilie; Tkaniny s povrchovou úpravou na výrobu koženého zboží; Tkaniny s povrchovou úpravou na výrobu oděvů do deště; Tkané látky imitující kůži; Nepromokavé, ale vlhkost propouštějící tkaniny; Kusový textil na výrobu ručníků“;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených žalobkyní v řízení před odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2019 – Laboratorios Ern v. EUIPO – SBS Bilimsel Bio Çözümmler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)

(Věc T-51/19)

(2019/C 103/73)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: S. Correa Rodríguez, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: SBS Bilimsel Bio Çözümmler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky EU apiheal – Přihláška č. 14 411 557

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. listopadu 2018 ve věci R 1725/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí v části, ve které je přihlášce částečně vyhověno v souvislosti s následujícími výrobky: „Voňavkářské výrobky; Kosmetika; Vůně; Deodoranty (osobní nebo pro zvířata); Mýdla; Byliny do koupele [nikoliv pro léčebné účely]; Přípravky pro péči o chrup, Zubní pasty, Přípravky na leštění umělého chrupu, Přípravky na bělení zubů, Ústní voda, Ne pro léčebné účely“ zařazené do třídy 3 a „Výrobky pro hubení škodlivých zvířat; Fungicidy, herbicidy“ zařazené do třídy 5;
- odmítl přihlášku ochranné známky Evropské unie č. 14 411 557 apiheal v souvislosti s uvedenými výrobky: „Voňavkářské výrobky; Kosmetika; Vůně; Deodoranty (osobní nebo pro zvířata); Mýdla; Byliny do koupele [nikoliv pro léčebné účely]; Přípravky pro péči o chrup, Zubní pasty, Přípravky na leštění umělého chrupu, Přípravky na bělení zubů, Ústní voda, Ne pro léčebné účely“ zařazenými do třídy 3 a „Výrobky pro hubení škodlivých zvířat; Fungicidy, herbicidy“ zařazenými do třídy 5;
- uložil EUIPO a případně i vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení.

Dovolávané důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 31. ledna 2019 – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret v. EUIPO –
Laboratorios Ern (apiheal)**

(Věc T-53/19)

(2019/C 103/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (zástupkyně: M. López Camba, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky EU apiheal – Přihláška č. 14 411 557

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. listopadu 2018 ve věci R 1725/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí v části, ve které jím byla přihláška zamítnuta pro výrobky spadající do tříd 30 a 5 (první a třetí odstavec výroku uvedeného rozhodnutí);
- uložil EUIPO a společnosti Laboratorios Ern, SA, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PO a další v. ESVČ**(Věc T-56/17) ⁽¹⁾****(2019/C 103/75)***Jednací jazyk: francouzština*

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PO v. SEAE**(Věc T-479/17) ⁽¹⁾****(2019/C 103/76)***Jednací jazyk: francouzština*

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PP a další v. SEAE**(Věc T-727/17) ⁽¹⁾****(2019/C 103/77)***Jednací jazyk: francouzština*

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – VJ v. ESVČ**(Věc T-180/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/78)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. ledna 2019 – PO v. ESVČ**(Věc T-494/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/79)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 22. 10. 2018.

